

ALFABETISCHE WOORDENLIJST

A		Ἄϊδος, ου/αο, ὁ αἰδώς, αἰδοῦς, ἡ	Hades 1. schaamte 2. eerbied, ontzag altijd, voortdurend lucht, hemel bloed verschrikkelijk, vreselijk nemen geit, bok 1. (voor zich) nemen 2. verkiezen (in)nemen, krijgen, gevangen nemen optillen, oppakken lot, noodlot, beschikking (be)merken, waarnemen
ἀγαθός	goed	αἰεῖ/αιέν (= αἰεῖ) αἰθήρ, ἔρος, ὁ αἶμα, αἵματος, τό αἰνός, bijw. αἰνώς αἴνυμαι αἶξ, αἰγός, ἡ/ὁ αἰρέομαι aor. εἰλόμην αἰρέω, aor. εἶλον αἶρω, aor. ἦρα αἶσα, ἡ αἰσθάνομαι, aor. ἦσθόμην ᾄσσω, aor. ἦῖξα αἰσχροός αἰσχύνομαι + dat./acc. αἰτέω αἰτία, ἡ	opspringen, snellen schandelijk, lelijk zich schamen voor/over vragen (om) 1. reden, oorzaak, verklaring 2. schuld beschuldigen oorzaak, reden verantwoordelijk voor, schuldig aan snel, vlug horen, luisteren naar
ἀγαθόν, τό	het goede, voordeel (goden)beeld	αἰτιάομαι αἶτιον, τό αἶτιος + gen. αἴψα ἀκούω, fut. ἀκούσομαι, perf. ἀκήκοα, aor. pass. ἠκούσθην + gen. (bij personen) ἀκριβής, ἀκριβοῦς ἄκρος ἄκων (ἄκοντος), ἄκουσα, ἄκων (ἄκοντος) ἄλγος, ἄλγεος, τό	nauwkeurig, precies uitstekend, uiterste/top van tegen zijn zin, onvrijwillig
ἀγαμία	bewonderen	ἀλήθεια, ἡ ἀληθής, ἀληθοῦς ἀληθώς ἀλίσκομαι ἀλκή, ἡ ἄλλά, ἄλλ'	1. beproeving 2. pijn, verdriet waarheid waar, werkelijk werkelijk, echt (bijwoord) gevangen genomen worden, betrap worden (afweer)kracht maar (bij gebiedende wijs) (maar) kom (de) andere dingen elkaar (gen., dat., acc.) iets anders (dan) vraagwoord: toch? ergens anders vandaan de een van hier, de ander van daar; van verschillende kanten ander andermans, vreemd
ἀγαμίαι	fier, trots	(τὰ) ἄλλα ἀλλήλων, -οις, -οις ἄλλο τι (ἢ) ἄλλο τι; ἄλλοθεν ἄλλοθεν ἄλλος ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο ἄλλότριος	
ἀγαυός	fier, trots		
ἀγγέλλω, aor. ἤγγειλα	berichten, melden		
ἄγγελος, ὁ	bode		
ἄγε/ἄγετε (δῆ)	vooruit! (bij gebiedende wijs)		
ἀγειρώ, aor. ἤγειρα	verzamelen, bijeenroepen		
ἀγνοέω	niet weten		
ἀγορά, ἡ	markt, centrale plein van de stad (in het openbaar) spreken, vertellen, zeggen		
ἀγορεύω	spreken, vertellen, zeggen		
ἄγριος	wild, woest		
ἄγρός, ὁ	akker		
ἄγχι	nabij, dichtbij		
ἀγχιμόλον	nabij, dichtbij		
ἄγω, aor. ἤγαγον	brengen, leiden		
ἄγων, ἀγώνος, ὁ	(wed)strijd		
ἀγωνίζομαι	1. strijden, een wedstrijd houden 2. procederen		
ἀδελφή, ἡ	zus(ter)		
ἀδελφός, ὁ	broer		
ἀδικέω	1. onrecht doen 2. onrechtvaardig (be)handelen		
ἀδικία, ἡ	onrechtvaardigheid, onrecht		
ἀδικος	onrechtvaardig		
ἀδύνατος	1. niet in staat 2. onmogelijk		
ἀδύνατόν ἐστιν	het is onmogelijk		
ἄδω	(be)zingen		
ἀεῖ	altijd		
ἀεῖδω	zingen		
ἀεικής	schandelijk		
ἀείρω	optillen, opheffen		
ἀέκων, οντος	tegen zijn zin, onvrijwillig (= ἄκων)		
ἀέξω (= ἀυξάνω)	1. doen groeien, doen toenemen 2. (pass.) groeien, gedijen		
ἀήρ, ἄερος, ἡ/ὁ	lucht, nevel		
ἀθανασία, ἡ	onsterfelijkheid		
ἀθάνατος	onsterfelijk		
Ἄθηναί, αἱ	Athene (de stad)		
Ἀθηναῖος	Atheens		
Ἀθηναῖος, ὁ	Athener		
ἄθλιος	ongelukkig		
ἄθλον, τό	(wedstrijd)ptijs		
ἄθλος, ὁ	wedstrijd, strijd, inspanning		
ἄθυμος (2 uitg.)	moedeloos		
αἶ (= εἶ)	als, indien		
αἰγίοχος	de aegis dragend/zwaaiend		
αἰδέομαι	1. zich schamen 2. ontzag hebben voor		

ἄλλως ἄλοχος, ἡ ἄλς, ἄλός, ἡ ἄμα, ἄμ' + dat.	anders, op een andere manier vrouw, echtgenote zee 1. tegelijk/samen met 2. tegelijk(ertijd) (bijwoord) wagen verkeerd doen, fouten maken + gen. missen fout, vergissing onsterfelijk, goddelijk goddelijk, onsterfelijk antwoorden beter hulpeloos, radeloos voortreffelijk zich verdedigen tegen, zich verzetten tegen	ἀνέρχομαι ἄνευ + gen. ἀνέχομαι, aor. ἀνεσχόμην ἀνὴρ, ἀνδρός, ὁ ἄνθρωπος, ὁ	omhoog gaan, beklimmen zonder uithouden, verdragen (vaak + partic.) man 1. mens 2. man opstaan
ἄμαξα, ἡ ἄμαρτάνω, aor. ἤμαρτον ἄμαρτία, ἡ ἄμβρόσιος ἄμβροτος ἄμειβομαι ἄμείνων, ἄμείνωνος ἄμήχανος (2 uitg.) ἄμύμων, ονος ἄμύνομαι + acc.	+ gen. missen fout, vergissing onsterfelijk, goddelijk goddelijk, onsterfelijk antwoorden beter hulpeloos, radeloos voortreffelijk zich verdedigen tegen, zich verzetten tegen	ἀνίσταμαι, aor. ἀνέστην ἀνίστημι ἀνόητος ἀνοίγνυμι ἀνοίγω, aor. ἀνέωξα ἀνόσιος ἀντί, ἀντ', ἀνθ' + gen. ἀντιάω ἀντίθεος ἀντίον αὐδάω + acc. ἄνω ἀνώγα (perf.) ἀνώγω ἀνωθεν ἄξιος + gen. ἄξιόω + gen. + inf./A.c.I ἀοιδή, ἡ ἀοιδός ἀπαγγέλλω ἀπαγορεύω (μή), aor. ἀπέειπον ἀπαλλάττομαι, aor. ἀπηλλάγην ἀπαλλάττω ἀπαμειβομαι ἄπας, ἅπαντος	doen opstaan dom, onverstandig openen openen goddeloos in plaats van ontmoeten opwegend tegen een god, goddelijk antwoorden, spreken tot omhoog, boven aansporen aansporen van boven af, boven waard, waardig iemand iets waard achten wensen, eisen lied, gezang zanger rapporteren, vermelden verbieden te, iets opgeven, afzien van zich verwijderen, weggaan
ἄμύνω, aor. ἤμυνα + acc. + dat. ἄμφί, ἄμφ' + dat./acc.	afweren helpen aan weerskanten van, (rond)om, om . . . heen	ἀοιδή, ἡ ἀοιδός ἀπαγγέλλω ἀπαγορεύω (μή), aor. ἀπέειπον ἀπαλλάττομαι, aor. ἀπηλλάγην ἀπαλλάττω ἀπαμειβομαι ἄπας, ἅπαντος	omhoog gaan, beklimmen bedrogen afwezig zijn weggaan terugrijden niet geloven 1. ongelofelijk 2. onbetrouwbaar vanaf, weg van (vaak bij Homerus), uit weggaan 1. laten zien, te kennen geven 2. aantonen verkopen 1. teruggeven 2. betalen sterven
ἄμφιγυῖεις, εντος ἄμφίπολος, ἡ ἄμφισ + acc. ἄμφότεροι ἄμφω ἄν + ind. v.h. verleden + conj. + opt. + inf./partic.	met sterke armen of krombenig dienares rondom, om beide(n) beide(n) 1. irrealis 2. potentialis v.h. verleden 3. iterativus v.h. verleden 1. futuralis 2. iterativus/generalis 1. potentialis 2. bescheiden mening/bevel 1. irrealis 2. potentialis	ἀπατάω ἀπάτη, ἡ ἄπειμι, inf. ἀπεῖναι ἄπειμι, inf. ἀπιέναι ἀπελαύνω ἀπιστέω ἀπιστος	verwijderen, bevrijden antwoorden = πᾶς (παντός) 1. (ge)heel, ieder 2. (meerv.) alle(n) bedrogen afwezig zijn weggaan terugrijden niet geloven 1. ongelofelijk 2. onbetrouwbaar vanaf, weg van (vaak bij Homerus), uit weggaan 1. laten zien, te kennen geven 2. aantonen verkopen 1. teruggeven 2. betalen sterven
ἀνά, ἀν' + acc. ἀναβαίνω ἀναγιγνώσκω	langs . . . omhoog, (verspreid) over omhoog gaan, beklimmen 1. herkennen 2. lezen	ἀπο, ἀπ', ἀφ' + gen. ἀποβαίνω ἀποδείκνυμι	1. ongelofelijk 2. onbetrouwbaar vanaf, weg van (vaak bij Homerus), uit weggaan 1. laten zien, te kennen geven 2. aantonen verkopen 1. teruggeven 2. betalen sterven
ἀναγκάζω ἀναγκάιος ἀναγκαῖόν ἐστι(v) ἀνάγκη, ἡ	dwingen, noodzaken noodzakelijk, onvermijdelijk het is noodzakelijk 1. noodzaak 2. nood	ἀποθνήσκω, aor. ἀπέθανον, fut. ἀποθανοῦμαι ἄποινα, τὰ ἀποκρίνομαι + dat., aor. ἀπεκρινάμην	1. ongelofelijk 2. onbetrouwbaar vanaf, weg van (vaak bij Homerus), uit weggaan 1. laten zien, te kennen geven 2. aantonen verkopen 1. teruggeven 2. betalen sterven
ἀναγράφω ἀναίρῶ aor. ἀνεῖλον	opschrijven 1. opnemen 2. vernietigen, doden	ἀποθνήσκω, aor. ἀπέθανον, fut. ἀποθανοῦμαι ἄποινα, τὰ ἀποκρίνομαι + dat., aor. ἀπεκρινάμην	1. ongelofelijk 2. onbetrouwbaar vanaf, weg van (vaak bij Homerus), uit weggaan 1. laten zien, te kennen geven 2. aantonen verkopen 1. teruggeven 2. betalen sterven
ἀναμνησκομαι + gen. ἀναμνήσκω τινά τι, aor. ἀνέμνησα ἄναξ, ἄνακτος, ὁ ἄνασσα, ἡ ἀνάσσω + gen. of dat. ἀνατίθῃμι + dat. ἀνδρεία, ἡ ἀνδρεῖος ἄνεμος, ὁ	zich te binnen brengen, zich herinneren herinneren iemand aan iets herinneren heer, meester, heerser, koning meesteres, heerseres, koningin heersen over wijden (aan) moed, dapperheid dapper wind	ἀποθνήσκω, aor. ἀπέθανον, fut. ἀποθανοῦμαι ἄποινα, τὰ ἀποκρίνομαι + dat., aor. ἀπεκρινάμην	1. ongelofelijk 2. onbetrouwbaar vanaf, weg van (vaak bij Homerus), uit weggaan 1. laten zien, te kennen geven 2. aantonen verkopen 1. teruggeven 2. betalen sterven

ἀποκτείνω, aor. ἀπέκτεινα	doden	ἀσπίς, ἀσπίδος, ἡ ἄσσον	schild dichterbij
ἀπόλλυμαι, aor. ἀπώλομαι, fut. ἀπολούμαι, perf. ἀπόλωκα	omkomen, te gronde gaan	ἄστρον, τό ἄστρῳ, ἄστεως, τό mv. τὰ ἄσπεα	ster stad
ἀπόλλυμι, aor. ἀπόλεσα, perf. ἀπόλωκα	1. te gronde richten 2. verliezen	ἀσφαλής, ἀσφαλοῦς ἀτάρ	veilig 1. maar 2. en
ἀποπέμπω ἀπορέω	terugsturen, wegsturen 1. in onzekerheid verkeren, niet weten 2. gebrek hebben	ἄτε + partic. ἄτη, ἡ ἄτιμος (2 uitg.) Ἄτρεΐδης, αο/εω, ὁ	omdat (objectieve reden) verblindend eerloos, veracht zoon van Atreus (Agamemnon of Menelaüs)
ἀπορία, ἡ	1. radeloosheid, moeilijkheid 2. gebrek, armoede	ἀν	1. opnieuw, weer 2. op zijn/haar beurt, daarentegen
ἄπορος (2 uitg.)	onbegaanbaar, moeilijk, zonder middelen, armlastig	ἀνθίς	opnieuw, weer (bijwoord)
ἀποστερέω + gen. ἀπὸ τοῦδε ἀπὸ τοῦτου ἀποφαίνω ἀποφέρω, aor. ἀπήνεγκον	beroven van, iemand iets onthouden van nu af van dan af, sindsdien tonen, laten zien wegbrengen	ἀνθάνατος ἀνθάνατος ἀνθάνατος ἀνθάνατος	groeien, groot worden vergroten, verheerlijken maar, bovendien, en 1. weer 2. (vaak) op zijn/haar beurt haar (gen., dat., acc.) meteen, onmiddellijk
ἀποφεύγω ἄπτομαι + gen. ἄρα	wegvluchten aanraken, vastpakken 1. dus 2. (in vragen) dan (drukt verrassing/geïnteresseerdheid uit)	ἀντή, ἀντή, ἀντήν ἀντίκα ἀντίς	1. wederom, opnieuw 2. aan de andere kant 3. op mijn etc. beurt, daarentegen
ἄρα, ἄρ' ἄρ' οὐ(κ); ἄρα μή;	geeft aan dat er een vraagzin volgt, dan toch wel?, soms niet?, niet? (verwacht antwoord is 'ja') toch niet?, toch zeker niet?, soms? (verwacht antwoord is 'nee')	ἀντόθεν ἀντόθι ἀντός, ἀντή, ἀντό ὁ αὐτός, ἡ αὐτή, τὸ αὐτό ἀντὸς καί, ὁ ἀντός, ὁ + dat. ἀντοῦ	1. van de plaats zelf vandaan 2. ervandaan (onbeklemtoond) op de plaats zelf, ter plaatse zelf dezelfde/hetzelfde dezelfde als dezelfde als 1. op de plaats zelf 2. er (onbeklemtoond) hem (gen., dat., acc.) = εἶναι τοῦ
ἀργαλέος Ἄργεῖοι, οἱ ἄργυριον, τό ἄργυρος, ὁ ἄργυροῦς ἀρέσκω ἀρετή, ἡ	lastig, moeilijk, pijnlijk Argeiers, Grieken zilver, geld zilver zilveren bevallen, in de smaak vallen 1. voortreffelijkheid 2. dapperheid 3. deugd, deugdzzaam gedrag	ἀντοῦ, ἀντῶ, ἀντόν ἀντοῦ etc. ἀντῶν, ἀντοῖς/ἀνταῖς, ἀντούς/ἀντάς	hen/hun (gen., dat., acc.)
ἀρήν, ἀρνός, ὁ/ἡ ἀριθμός, ὁ ἀριστερός ἄριστος ἀρκέω ἄρμα, ἄρματος, τό ἀρπάζω ἄρρην, ἄρρενος ἄρτι ἀρχαῖος ἀρχή, ἡ	schaap, ram, lam getal, aantal links, linker beste, zeer goed voldoende zijn wagen grijpen, roven mannelijk zozuist oud, van vroeger, oorspronkelijk 1. begin 2. heerschappij	ἀφαιρέω, aor. ἀφείλον ἀφανής (ἀφανοῦς)	af/wegnemen 1. onzichtbaar 2. verdwenen
ἄρχομαι ἄρχω + gen. ἀσέβεια, ἡ ἀσεβής, ἀσεβοῦς ἀσθενής, ἀσθενοῦς ἀσπάζομαι	beginnen heersen over goddeloosheid goddeloos, zonder ontzag zwak, ziek verwelkomen, begroeten	ἀφίημι ἀφικνέομαι, aor. ἀφικόμη, perf. ἀφίγημι ἀφίσταμαι, fut. ἀποστήσομαι ἀφ' οὐ ἄφρων, ἄφρονος Ἄχαιοί, οἱ ἄχθομαι ἄχθυμαι ἄχος, τό ἄψ (bijw.)	(aan)komen, bereiken 1. zich verwijderen 2. afvallig worden van sinds onverstandig Grieken zich ergeren bedroefd zijn verdriet terug

B			
βάθος, βάθους, τό βαθύς (βαθέος), βαθειά, βαθύ (βαθέος)	diepte, hoogte diep, hoog		
βαίνω, aor. ἔβην βάκχαι, αἱ βακχεῖος βάκχη, ἡ βάκχος, ὁ βάλλω, aor. ἔβαλον βάρβαρος βαρύς (βαρέος), βαρειά, βαρύ (βαρέος)	gaan bacchanten bacchisch bacchante de bacchiër gooien niet-Grieks, (vaak) Perzisch zwaar		
βασίλεια, ἡ βασίλεια, ἡ βασιλεύς, βασιλέως, ὁ βασιλεύω βέβαιος βέβηκα	koningin koningschap, koninkrijk koning koning zijn vast, stevig, zeker ik ben gegaan (perf. van βαίνω); (Hom.) ik ga hij ging (Hom.) ik heb gegooid (perf. van βάλλω) ik ben getroffen (perf. van βάλλομαι) werptuig, pijl best, zeer goed beter		
βεβήκει βέβληκα βέβλημαι βέλος, τό βέλτιστος βελτίων, βελτίονος βῆ δ' ἔμην βήσομαι βία, ἡ βιάζομαι βίαιος βίος, ὁ βιός, ὁ βλάπτω βλέπω βλέφαρον, τό βοάω βοή, ἡ βοήθεια, ἡ βοηθέω + dat. βουλευομαι/βουλεύω	hij ging om te gaan, hij ging op weg ik zal gaan (fut. van βαίνω) kracht, geweld geweld gebruiken, aandoen, dwingen gewelddadig leven boog schade toebrengen, benadelen kijken ooglid, oog roepen, schreeuwen geroep, geschreeuw hulp helpen 1. beraadslagen 2. (aor.) besluiten		
βουλή, ἡ βουλήσομαι βούλομαι, aor. ἐβουλήθην βουλόμενος, ὁ βοῦς, βοός, ὁ/ἡ βραδύς (βραδέος), βραδειά, βραδύ (βραδέος) βραχύς (βραχέος), βραχειά, βραχύ (βραχέος) βροτός	1. plan, besluit 2. raad, advies ik zal willen (fut. van βούλομαι) willen ieder die wil, de eerste de beste rund (stier, os, koe) langzaam kort sterfelijk		
βροτός, ὁ βωμός, ὁ		sterveling, mens altaar	
Γ			
γαῖα, ἡ γαιήοχος γαμέομαι, fut. γαμοῦμαι γαμέω, aor. ἔγημα γάμος, ὁ γάρ γαστήρ (γαστ(ε)ρός), ἡ ... γε γεγέννημαι γέγονα γελάω γελοῖος γέλως, ωτος, ὁ γένεσις, γενέσεως, ἡ γενήσομαι γενναῖος γεννάω γένος, γένους, τό γεραιός γέρας, γέρας, τό γέρων, γέροντος, ὁ γῆ, ἡ γῆρας, γήρωσ, τό γίγνομαι, aor. ἐγενόμην, perf. γέγονα/ γεγέννημαι γιγνώσκω, aor. ἔγνων, aor. pass. ἐγνώσθην, fut. γνώσομαι γλαυκῶπις γλαφυρός γλυκύς, γλυκέος γνώμη, ἡ γονεῖς/-ῆς, γονέων, οἱ γόνη, γόνατος/ γούνατος/γουνός, τό γοῦν γράμμα, γράμματος, τό γράφω, aor. pass. ἐγράφη	1. geeft meestal nadruk aan een woord(groep) 2. (soms) tenminste ik ben (geboren/gebeurd) (perf. van γίγνομαι) ik ben (geboren/gebeurd) (perf. van γίγνομαι) lachen belachelijk gelach geboorte ik zal worden/zijn (fut. van γίγνομαι) 1. edel 2. echt verwekken, bevruchten 1. geslacht, afkomst 2. soort oud, hoogbejaard (eer)geschenk, ereambt oude man, grijsaard 1. aarde 2. grond, land ouderdom 1. geboren worden, ontstaan 2. worden (als koppelwerkwoord) 3. gebeuren 1. (leren) kennen 2. inzien, begrijpen uilogig, met glanzende/fonkelende ogen (bet. onzeker) hol, gewelddadig zoet, lief, aangenaam mening, oordeel ouders knie (= γε οὖν) tenminste, in ieder geval 1. letter, geschrift 2. (meerv.) brief schrijven		

γρηϋς, ἡ	oude vrouw	δῆλος	duidelijk
γυῖα, τὰ	ledematen	δηλώω, aor. ἐδήλωσα	duidelijk maken
γυμνάζω	oefenen, trainen	δῆμος, ὁ	1. volk
γυμνάσιον, τό	sportschool		2. land (vaak bij Homerus)
γυμνός	naakt, onbedekt	δημόσιος	staats-, officieel
γυνή, γυναικός, ἡ	vrouw	δήπου	dunkt me, zou ik zeggen
		διά, δι' + gen.	door (. . . heen)
		+ acc.	door (middel van), wegens
Δ		διὰ θεάων	de voortreffelijke/stralende onder de godinnen
δαίμων, δαίμονος, ὁ	godheid	διὰ ταῦτα	daarom
δαίνυμι	onthalen, een maaltijd geven, (med.) een maaltijd gebruiken, zich te goed doen aan	διὰ τί;	waarom?
		διὰ τοῦτο	daarom (lett.: door dát)
δαίς, δαιτός, ἡ	portie, maaltijd	διαβαίνω	oversteken
δάκνω	bijten	δαίτα, ἡ	levenswijze
δάκρυ, υος, τό	traan	διακέμια + bijw.	in een . . . toestand zijn, er . . . aan toe zijn, . . . gestemd zijn
δάκρυον, τό	traan		spreken met, een gesprek voeren
δάκρυα λείβω	tranen vergieten	διαλέγομαι + dat.	met, discussiëren
δακρύω	huilen		(be)denken, van plan zijn
δάμνημι/δαμάζω,	temmen, bedwingen, overweldigen,	διανοέομαι	verstand
aor. act.	doden	διάνοια, ἡ	voltooiën
ἐδάμασσα, aor. pass.		διατελέω	. . . voortdurend
ἐδήμηθην/ἐδάμην		+ partic.	de tijd doorbrengen
Δαναοί, οἱ	Danaërs, Grieken	διατρίβω	verschillen
δέ, δ'	1. en	διαφέρω	omkomen, te gronde gaan
	2. maar (δέ staat meestal op de 2e, soms op de 3e plaats in de zin)	διαφθείρομαι,	
	3. meestal niet vertalen	aor. διεφθάρην	te gronde richten, vernietigen
δέδοικα (μή + conj./	ik ben bang (dat)	διαφθείρω	leraar
opt.), partic. δεδιώς		διδάσκαλος, ὁ	(iemand) leren, onderwijzen
(δεδιότος)		διδάσκω + acc.	geven
δεήσει	het zal moeten, het zal nodig zijn	ίδωμι, aor. ἔδωκα	rechtspreken, beslissen
	(fut. van δεῖ)	δικάζω	rechtvaardig, rechtmatig, juist
δεῖ + inf./A.c.I.,	het is nodig dat/het moet . . .	δικαιος	rechtvaardigheid
aor. ἐδέησε(v)		δικαιοσύνη, ἡ	rechtvaardig achten, wensen, willen
δεῖ μοι + gen.	ik heb (iets) nodig	δικαιόω	rechter, jurylid
δείκνυμι	(aan)tonen, aanwijzen	δικαστής, ὁ	1. recht
δειλός	1. laf	δίκη, ἡ	2. rechtspraak, proces
	2. ongelukkig		3. straf
δεινός	verschrikkelijk, geducht	δίκη	met recht, terecht
δεῖπνον, τό	maaltijd	δίω	daarom
δέκα	tien (telwoord)	διογενής, ἑος	van Zeus afstammend
δέκατος	tiende	δίος	edelgeboren, voortreffelijk, stralend
δένδρον, τό	boom	διότι	omdat
δεξιός	rechts, rechter	δίς	tweemaal
δέμας, τό	gestalte	διώκω	achtervolgen, najagen
δέομαι + gen.,	missen, nodig hebben	δμωαί, αἱ	slavinnen
aor. ἐδέθηθην + inf.	vragen, verzoeken om	δμώς, ὡς, ὁ	slaaf
δέος, δέους, τό	vrees	δοκεῖ μοι,	het schijnt me dat, ik besluit
δέσμιος	geboeid	aor. ἔδοξε(v)	
δεσμός, ὁ	boei, band	δοκέω, fut. δόξω	
δεσπότης, ὁ	heerser, meester	+ dat.	(toe)schijnen
δεῦρο	hier(heen)	+ inf.	schijnen, de indruk maken
δέυτερος	tweede	+ A.c.I.	menen, denken
δέχομαι	aannemen, ontvangen	δόλος, ὁ	list
δέω, aor. ἔδησα,	(vast)binden, gevangen zetten	δόμος, ὁ	woning, huis, (mv. soms) paleis
fut. δήσω		δόξα, ἡ	1. roem, aanzien, reputatie
δή	dan (vaak moeilijk te vertalen)		2. mening

δόρυ, δόρατος/ δούρατος/ δουρός, τό	speer	ἔδωκα ἔειπον ἔην ἔθέλω, aor. ἠθέλησα ἔθηκα	ik heb gegeven (aor. van δίδωμι) = εἶπον = ἦν (= hij was) willen, bereid zijn ik heb geplaatst/gelegd (aor. van τίθημι)
δουλεία, ἡ δουλεύω δούλη, ἡ δούλος, ὁ δουλοσύνη, ἡ δουλόω δράω δρόμος, ὁ δύναμαι δύναμις, δυναμέω, ἡ δυνατός	slavernij slaaf zijn, dienen slavin slaaf slavernij tot slaaf maken, onderwerpen doen, handelen wedloop, renbaan kunnen 1. macht, vermogen 2. kracht 1. in staat 2. mogelijk	ἔθνος, ἔθνους, τό ἔθος, ἔθους, τό ἔθρεψα εἶ εἶ γάρ/εἶθε + opt. εἶ καί εἶ	volk gewoonte ik voedde, bracht groot (aor. van τρέφω) 1. als, indien 2. of (in afh. vraagzin) (in wenssen) moge . . . ! ook al, ofschoon 1. jij bent 2. jij gaat zij zaten
δυνατόν ἐστίν δύο/δύω (gen. δυοῖν) δύομαι, aor. ἔδυν	het is mogelijk twee (telwoord) duiken, gaan in, aantrekken, (van de zon) ondergaan	εἶατο/ἦατο εἶδομαι, aor. εἰσάμην/ εἰσάμην εἶδον εἶδος, τό	verschijnen, schijnen, lijken ik zag (aor. van ὀράω) 1. gestalte, uiterlijk 2. vorm, soort
δυσμενής δώδεκα δῶμα, ατος, τό δῶματα, ἅ δῶρον, τό	vijandig twaalf huis, (mv.), vertrek huis, paleis geschenk, cadeau	εἰδώς, εἰδότος εἶεν εἰκός (ἐστίν)	wetend (partic. van οἶδα) oké, goed dan 1. het is hoogstwaarschijnlijk/ evident 2. het is passend
E		εἴκοσι(ν) εἰκών, εἰκόνας, ἡ εἶληφα εἶλον εἶμα, ατος, τό εἶμι, inf. εἶναι εἶμί + gen. εἶμί + dat. εἶμι, inf. ἰέναι εἶναι gen. + εἶνεκα εἶπερ εἶπον εἶρηκα εἶρημαι εἰρήνη, ἡ εἶρομαι εἰς + acc. εἰς ὅ εἰς (ἐνός), μία, ἓν (ἐνός) εἶσα εἰσβαίνω εἴσεμι εἰσέρχομαι εἰσι(ν) εἰσι(ν) εἰσοράω εἰσφέρω	beeld, afbeelding ik heb genomen (perf. van λαμβάνω) ik nam (in) (aor. van αἰρέω) kledingstuk, (mv.) kleren zijn gericht zijn op toekomen aan (zullen) gaan (te) zijn (infinitivus) (= gen. + ἔνεκα) wegens áls, als tenminste ik zei (aor. van λέγω) ik heb gezegd (perf. van λέγω) ik ben gezegd (perf. pass. van λέγω) vrede vragen naar, naar binnen, tot totdat ἓν (telwoord) ik deed zitten (aor. van ἴζω) ingaan, komen in binnenkomen naar binnen gaan (zij) zijn hij gaat zien, kijken naar naar binnen brengen, voorstellen (van een wet)
ἐάν (= εἰ ἄν) + conj. ἐαυτόν, ἐαυτήν, ἐαυτό ἐαυτοῦ ἐαυτοῦς, ἐαυτάς, ἐαυτά ἐάω, imperf. εἶω ἐβαλον ἐβεβήκει ἔβην ἐβλήθην ἐγγύθεν ἐγγύς + gen. ἐγεινάμην ἐγειρομαι, aor. ἠγέρθη ἐγειρώ, aor. ἠγειρα ἐγενόμην ἔγημα ἔγνω ἔγχος, τό ἐγώ(ν) ἐγωγε ἐδέησε ἔδεια (μή) ἔδραμον ἔδυν	als, wanneer zichzelf (acc. ev.) van zichzelf, zijn eigen (gen. ev. mannelijk) zichzelf (acc. mv.) (toe)laten, toestaan ik gooide, ik trof (aor. van βάλλω) hij ging (Hom.) ik ging (aor. van βαίνω) ik werd gegooid/getroffen (aor. pass. van βάλλω) nabij dichtbij (bijwoord) dichtbij ik bracht voort wakker worden (op)wekken, wakker maken ik werd (geboren) (aor. van γίνομαι) ik trouwde (aor. van γαμέω) ik leerde kennen (aor. van γινώσκω) zwaard ik ik voor mij, ik van mijn kant het was nodig (aor. van δεῖ) ik werd/was bang (dat) (aor.) ik rende (aor. van τρέχω) ik dook, ging in (aor. van δύομαι)	εἶσω εἶτα, εἶτ', εἶθ' εἶτε . . . εἶτε	naar binnen (bijwoord) daarna, dan (= ἔπειτα) of . . . of, hetzij . . . hetzij

εἶωθα	ik ben gewoon (<i>perf.</i>)	Ἕλληνα, Ἕλληνας, ὁ	Griek
ἐκ, ἐξ + <i>gen.</i>	1. uit, van	Ἑλληνικός	Grieks
ἐκ τοῦδε	2. op grond van	ἐλπίζω	hopen, verwachten
ἐκ τούτου	van nu af aan	ἐλπίς, ἐλπίδος, ἡ	hoop, verwachting
ἐκάεργος	sindsdien	ἔμαθον	ik leerde kennen, begreep (<i>aor. van</i> <i>μανθάνω</i>)
ἐκαστος	van verre treffend	ἐμάνην	ik was waanzinnig/gek (<i>aor. van</i> <i>μαίνομαι</i>)
ἐκάτερος	ieder (afzonderlijk)	ἐμαυτόν, ἐμαυτήν	mijzelf (<i>acc.</i>)
ἐκατόμβη, ἡ	elk (van beide(n))	ἐμέ, με	mij, me (<i>acc.</i>)
ἐκατόν	offer (van honderd runderen), hecatombe	ἔμεινα	ik bleef, wachtte (<i>aor. van μένω</i>) = εἶναι
ἐκβαίνω	honderd (<i>telwoord</i>)	ἔμμεναι	ik herinnerde me (<i>aor. van</i> <i>μιμνήσκω</i>)
ἐκεῖ	gaan uit	ἐμνήσθην	gaan, komen
ἐκεῖθεν	daar, daarginds	ἔμολον (<i>aor.</i>)	mijn (<i>bezzitt. vnw.</i>)
ἐκεῖνος, ἐκείνη	daarvandaan	ἐμός, ἐμή, ἐμόν	ervaren in, bekend met
ἐκεῖνο	die/dat, hij/zij/het (daar)	ἐμπειρός + <i>gen.</i>	(2 <i>uitg.</i>)
ἐκεῖσε	daarheen	ἐμποδῶν	in de weg
ἐκηβόλος	uit de verte treffend	ἐμπροσθε(v)	voor, van voren, tevoren
ἐκκαλέομαι	naar buiten roepen	ἐν (ἐνός)	έν (onzijdig)
ἐκκλησία, ἡ	volksvergadering	ἐν + <i>dat.</i>	in, bij, op
ἐκλήθην	ik werd geroepen/genoemd (<i>aor. pass.</i> van <i>καλέω</i>)	ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρί	hij drukte hem de hand (<i>lett. hij</i> groeide hem in zijn hand)
ἐκπλήττομαι,	versteld staan, hevig schrikken	ἐν ᾧ	in de tijd dat, terwijl
<i>perf.</i> ἐκπέπληγμα		ἐναντιόομαι + <i>dat.</i>	zich verzetten tegen
ἐκπλήττω	verbijsteren, laten schrikken	ἐναντίος + <i>gen./dat.</i>	1. tegen(over)gesteld aan
ἐκποδῶν	uit de voeten, (uit de) weg	ἐνδεής, ἐνδεοῦς	2. vijandig aan
ἐκτα	hij doodde (<i>aor. van κτείνω</i>)	+ <i>gen.</i>	behoefstig, arm, gebrekkig
ἐκτανον	<i>aor. van κτείνω</i> 'doden'	ἐνδεκα	elf (<i>telwoord</i>)
ἐκτός + <i>gen.</i>	buiten	ἐνδον	binnen (<i>bijwoord</i>)
ἐκφέρω,	1. wegbrengen uit, aan land brengen	ἐνειμα	ik verdeelde, deelde toe (<i>aor. van νέμω</i>)
<i>aor.</i> ἐξήνεγκον	2. bekend maken, uitspreken	ἐνειμι	erin zijn
ἐκφεύγω	wegvluchten	<i>gen.</i> + ἐνεκα	terwille van, wegens, om
ἐκόν (ἐκόντος),	vrijwillig, expres	ἐνθα	1. daar, daarheen
ἐκούσα, ἐκόν			2. op dat moment, toen
(ἐκόντος)			3. waar (<i>betrekk. vnw.</i>)
ἔλαβον	ik nam, kreeg (<i>aor. van λαμβάνω</i>)	ἐνθάδε	hier, hierheen
ἔλαθον	ik was verborgen (<i>aor. van λανθάνω</i>)	ἐνθεν	1. daarvandaan
ἔλαιον, τό	olijfolie		2. daarna
ἐλάτη, ἡ	den, pijnboom		3. waarvandaan (<i>betrekk. vnw.</i>)
ἐλάττων, ἐλάττονος	minder		vanhier
ἐλαύνω, <i>aor.</i> ἤλασα	1. rijden		jaar
	2. (voort)drijven		sommige(n)
ἐλάω	ik zal rijden/(voort)drijven (<i>fut. van</i> <i>ἐλαύνω</i>)	ἐνθένδε	soms
ἐλέγχω	1. iemands schuld aantonen, weerleggen	ἐνιαυτός, ὁ	negen (<i>telwoord</i>)
	2. onderzoeken	ἐνιοι	omhullen, iem. iets aantrekken
ἐλεέω + <i>acc.</i>	medelijden hebben met	ἐνίοτε	(be)wonen
ἐλευθερία, ἡ	vrijheid	ἐννέα	aardschokker
ἐλεύθερος	vrij	ἐννυμι	1. daar
ἐλευθερόω	bevrijden	ἐνοικέω	2. toen (<i>bijwoord</i>)
ἐλεύσομαι	ik zal gaan (<i>fut. van ἔρχομαι</i>)	ἐνοσίχθων, ονος	daarvandaan, vandaar
ἐλήλυθα	ik ben gekomen/gegaan (<i>perf. van</i> <i>ἔρχομαι</i>)	ἐνταῦθα	geëerd, eervol
ἐλήφθην	ik ben genomen/gepakt (<i>aor. pass. van</i> <i>λαμβάνω</i>)	ἐντεῦθεν	binnen
		ἐντιμος (2 <i>uitg.</i>)	ontmoeten, tegenkomen
ἔλιπον	ik verliet, liet achter (<i>aor. van λείπω</i>)	ἐντός + <i>gen.</i>	
ἔλκω	trekken, slepen	ἐντυγχάνω + <i>dat.</i> ,	
Ἑλλάς, Ἑλλάδος, ἡ	Griekenland	<i>aor.</i> ἐνέτυχον	uit, van (= ἐκ + <i>gen.</i>)
		ἐξ	zes (<i>telwoord</i>)
		ἔξ	

ἔξ οὐ	sinds (voegw.)	ἔπλετο	hij/zij/het was
ἔξειμι	verlaten, weggaan	ἔπλευσα	ik voer (aor. van πλέω)
ἔξέρχομαι	naar buiten komen	ἔπλησα	ik vulde (aor. van πίμπλημι)
ἔξεστι(v) + inf.	het is mogelijk, het is geoorloofd om	ἐποίχομαι	afgaan op, aanvallen
ἔξευρίσκω	uitvinden	ἔπομαι + dat.,	volgen, meegaan met
ἔξω	buiten (bijwoord)	aor. ἐσπόμην	
ἔξω	ik zal hebben (fut. van ἔχω)	ἔπορον (aor.)	verschaffen, verlenen, geven
ἔοικα (perf.) + dat.	lijken op	ἔπος, ἔπους, τό	1. woord
+ inf.	het is duidelijk dat (ik)		2. versregel
ἔόντα	= ὄντα	ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ'	hij nam het woord en sprak
ἔόντες	= ὄντες	ὀνόμαζε	
ἔορτή, ἡ	(godsdienstig) feest	ἔπραξα	ik handelde, deed (aor. van πράττω)
ἔπαθον	ik ondervond/leed (aor. van πάσχω)	ἔπτά	zeven (telwoord)
ἔπαινέω	goedkeuren, prijzen	ἐπυθόμην	ik vernam (aor. van πυνθάνομαι)
ἔπεα πτερόεντα	gevleugelde/gevederde woorden	ἔραστής, ὁ	minnaar
ἔπεάν (= ἐπεὶ ἄν)	wanneer	ἔράω + gen.	verliefd zijn op, (vurig) verlangen naar
+ σοι.			
ἐπεὶ/ἐπειδή	1. toen, nadat (+ verleden tijd)	ἐργάζομαι	1. werken, doen, berichten
	2. aangezien, nu (als voegwoord)		2. bewerken, maken
ἐπειδάν (= ἐπειδή	wanneer	ἔργον, τό	werk, daad
ἄν) + σοι.		ἔρέω	ik zal zeggen (fut. van λέγω)
ἔπεισα	ik overreedde, overtuigde (aor. van πείθω)	ἔρημος (soms 2 uitg.)	1. eenzaam, verlaten
			2. (+ gen.) beroofd van, zonder
ἔπειτα	1. daarna, vervolgens	ἐρίζω	strijden, wedijveren
	2. dan	ἔρις, ἔριδος, ἡ	strijd, ruzie, twist
ἐπέρχομαι	aankomen, naderen	ἔρρηθην	ik werd gezegd (aor. pass. van λέγω)
ἔπεσον	ik viel (aor. van πίπτω)	ἐρύκω	tegenhouden, afweren
ἔπεφον	(alleen aor.) doden	ἐρύω	trekken
ἐπί, ἐπ', ἐφ' + gen.	op	ἔρχομαι, aor. ἦλθον,	gaan, komen
+ dat.	aan, bij	fut. ἐλεύσομαι	
+ acc.	op . . . af, naar	ἔρω (-έω)	ik zal zeggen (fut. van λέγω)
ἐπὶ τούτῳ	1. daarop, daarna	ἐρώμενος, ὁ	beminde, geliefde
	2. op die voorwaarde	ἔρωος, ἔρωτος, ὁ	liefde, hartstocht
ἐπιβουλεύω + dat.	iets in de zin hebben tegen, belagen	ἔρωτάω, aor. ἠρόμην	vragen
ἐπιδείκνυμι	tonen, laten zien	ἔρωτικά, τά	de dingen die eros betreffen, (het gebied van) de liefde, erotische zaken
ἐπιθόμην	ik gehoorzaamde (aor. van πείθομαι)	ἔς	= εις
ἐπιθυμέω + gen.	verlangen naar, begeren	ἔσθής, ἐσθήτος, ἡ	kleed, kleding
ἐπιθυμία, ἡ	begeerte, verlangen	ἔσθίω, aor. ἔφαγον	eten
ἐπιλανθάνομαι + gen.,	vergeten	ἔσθλός	goed, edel, voortreffelijk, dapper
aor. ἐπελαθόμην		ἔσκεψάμην	ik bekeek/beschouwde (aor. van σκοπέω)
ἐπιλήσομαι + gen.	ik zal vergeten (fut. van ἐπιλανθάνομαι)	ἔσομαι	ik zal zijn (fut. van εἰμί)
		ἔσπέρα, ἡ	avond
ἐπιμέλεια, ἡ	zorg, aandacht	ἔσπόμην + dat.	ik volgde, ging mee met (aor. van ἔπομαι)
ἐπιμελέομαι + gen.	zorgen voor, zich toeleggen op	ἔσται	hij/zij/het zal zijn
ἔπιον	ik dronk (aor. van πίνω)	ἔστηκα	ik sta (perf. van ἵσταμαι)
ἐπισκοπέω	bekijken, overwegen	ἔστησα	ik deed staan, zette neer (aor. van ἵστημι)
ἐπίσταμαι	weten		hij/zij/het is
+ inf.	kunnen	ἔστι(v)	ik ging/bleef staan (aor. van ἵσταμαι)
ἐπιστήμη, ἡ	kennis, wetenschap	ἔστην	staande (partic. van ἔστηκα)
ἐπιστολή, ἡ	brief	ἔστώος, ἔστότος	uiterst, verst
ἐπιτελέω	tot stand brengen, voltooien	ἔσχατος	ik kreeg (aor. van ἔχω)
ἐπιτήδεια, τά	levensmiddelen	ἔσχον	viend, makker
ἐπιτήδειος	geschikt, nuttig, bevriend	ἔταῖρος, ὁ	vriend, makker
ἐπιτίθεμαι + dat.	aanvallen	ἔταρος, ὁ	ik baarde (aor. van τίκτω)
ἐπιτρέπω + dat.	overlaten, toevertrouwen	ἔτεκον	ik sneed (aor. van τέμνω)
ἐπιφαίνομαι,	verschijnen	ἔτεμον	
aor. ἐπεφάνην			
ἐπιχειρέω	ondernemen, overgaan tot, proberen		
ἐπιχθόνιος	op de aarde levend		

ἕτερος	de een, de ander (van twee)	ἔχω, <i>impf.</i> εἶχον, aor. ἔσχον + <i>inf.</i> + <i>bijw.</i> σέβας μ' ἔχει οὕτως ἔχει	1. hebben 2. houden, aor. krijgen kunnen er . . . aan toe zijn, . . . zijn verbazing bevangt mij zo is het = ὄν (part. van εἶμι 'zijn') ik heb gezien (<i>perf.</i> van ὁράω) zolang als totdat
ἔτι	nog	ἔών	
ἔτλην (<i>aor.</i>)	durven, wagen	ἐώρακα	
ἔτοιμος	1. gereed, klaar 2. bereid	ἔως + <i>praes./imperf.</i> + <i>aor.</i>	
ἔτος, ἔτους, τό ἐτράπην	jaar ik wendde me, ik ging over tot, ik sloeg op de vlucht (<i>aor. pass.</i> van τρέπομαι)	Z	
ἐτραπόμην	ik wendde me, ik ging over tot, ik sloeg op de vlucht (<i>aor. med.</i> van τρέπομαι)	ζεύγνυμι Ζεὺς, Διός, Δί, Δία ζηλόω	onder het juk spannen, verbinden Zeus 1. benijden 2. nastreven straffen
ἐτυχον	ik verkreeg, trof (<i>aor.</i> van τυγχάνω)	ζημιόω	1. benijden
εὖ	goed (<i>bijwoord</i>)	ζητέω	2. nastreven
εὖ πράττω	het goed maken/hebben	ζήω, <i>inf.</i> ζῆν	straffen
εὐγενής, εὐγενοῦς	edel	ζυγόν, τό	zoeken
εὐδαιμονία, ἡ	geluk, welvaart	ζῶον, τό	leven
εὐδαίμων, εὐδαίμονος	gelukkig, welvarend	ζωός	juk levend wezen, dier levend
εὐδω	slapen, in slaap vallen		
εὐεργής νηῦς	goed gemaakt schip		
εὐθύς	onmiddellijk (<i>bijwoord</i>)		
εὐνή, ἡ	bed, slaappleaats		
εὐνοια, ἡ	welwillendheid, vriendelijkheid		
εὐνους	goedgezind		
εὐπλόκαμος	met mooie vlechten		
εὐρίσκω, <i>aor.</i> ἠύρον, <i>fut.</i> εὐρήσω, <i>perf.</i> ἠύρηκα	vinden	H	
εὐρος, εὐρους, τό	breedte	ἦ	1. of
εὐρύς, εὐρέος	breed	ἦ	2. dan (<i>na comparativus</i>)
εὐσέβεια, ἡ	godsdiensdigheid, vroomheid, piëteit		1. vraagwoord (<i>neutraal</i>) 2. voorwaar (<i>partikel</i>) 3. hij/zij zei, zo sprak hij/zij (<i>Hom./Plato</i>)
εὐσσελμος	met stevige roeibanken		waarlangs, zoals (<i>rel.</i>)
εὐτυχέω	gelukkig zijn, succes hebben	ἦ ἦ δ' ἦ ἦ δ' ὅς	zij zei, zo sprak zij hij zei, zo sprak hij
εὐτυχής, εὐτυχοῦς	succesvol	ἦατο/εἶατο	zij zaten
εὐτυχία, ἡ	geluk, succes	ἡγεμών, ἡγεμόνος, ὁ	leider, aanvoerder
εὐχία, ἡ	1. gebed, wens 2. belofte	ἡγέομαι + <i>dat.</i> + <i>A.c.I./inf.</i> + 2 <i>acc.</i>	leiden, voor(op)gaan menen
εὐχομαι	bidden	ἦδε, ὅδε, τόδε	beschouwen als
ἔφαγον	ik at (<i>aor.</i> van ἐσθίω)	ἦδέ	deze/dit, hij/zij/het (<i>hier</i>)
ἔφάμην	ik zei (<i>aor.</i> van φημί)	ἦδέως	en
ἔφάνην	ik verscheen, scheen, bleek (<i>aor.</i> van φαίνομαι)	ἦδη	graag (<i>bijwoord</i>)
ἔφασαν	zij zeiden		1. al, reeds
ἔφη	hij/zij zei		2. nu
ἔφηνα	ik toonde (<i>aor.</i> van φαίνω)		3. eindelijk
ἐφίεμαι + <i>gen.</i>	streven, verlangen naar		aangenaamst/zeer aangenaam, fijnst/zeer fijn (<i>superlativus</i> van ἡδύς)
ἐφίημι	zenden naar, toestaan	ἦδιστος	aangenamer, fijner
ἐφίσταμαι, <i>aor.</i> ἐπέστην	erbij gaan staan, verschijnen	ἡδίων, ἡδιονος	blij zijn, zich verheugen
ἔφουγον	ik vluchtte (<i>aor.</i> van φεύγω)	ἦδομαι	genot, vreugde
ἔφυν	ik was (van aard) (<i>aor.</i> van φύομαι)	ἡδονή, ἡ	aangenaam, fijn
ἐχάρην	ik was blij (<i>aor.</i> van χαίρω)	ἡδύς (ἡδέος), ἡδεῖα, ἡδύ (ἡδέος)	
ἐχθιστος	het meest gehaat/vijandig, zeer gehaat/vijandig	ἦε, ἦέ	of
ἐχθρός	gehaat, vijandig	ἦέλιος, ὁ	zon
		ἦθος, ἦθους, τό	karakter, aard

ἦκα	ik heb gezonden/laten gaan (aor. van ἵημι)	θαύμα ιδέσθαι θαυμάζω	wonder om te zien 1. bewonderen 2. zich verwonderen
ἦκιστα	allerminst (bijwoord), in de laatste plaats	θαυμαστός	bewonderenswaardig
ἦκιστος	zwakst, minst	θεά, ἡ	godin
ἦκω	gekomen zijn, komen	θεάομαι	(met bewondering) bekijken, beschouwen
ἦλασα	ik heb gereden/(voort)gedreven (aor. van ἐλαύνω)	θέατρον, τό	theater
ἦλθον	ik kwam/ging (aor. van ἔρχομαι)	θεῖος	goddelijk
ἠλικία, ἡ	leeftijd	θέλω	= ἐθέλω willen, bereid zijn
ἠλιος, ὁ	zon	θεός, ὁ/ἡ	god/godin
ἠλυθον	= ἦλθον	θεραπεύω	verzorgen
ἦμαι	zitten (= κάθημαι)	θεράπων, θεράπωντος, ὁ	bediende, dienaar
ἦμαρ, ἡματος, τό	dag	θερμός	warm
ἡμεῖς, ἡμῶν, ἡμῖν, ἡμᾶς	wij (nom., gen., dat., acc.)	θέρος, θέρους, τό	zomer
ἡμέρα, ἡ	dag	θέω	rennen, snellen
ἡμέτερος	ons, onze (bezittelijk voornaamwoord)	θεωρέω	aanschouwen, bekijken
ἡμῖν	waarlijk (in eden)	Θηβαῖος	Thebaans
ἡμισυ, τό	de helft	Θηβαῖος, ὁ	Thebaan
ἦν	hij/zij/het was	θῆλυς, θήλειος	vrouwelijk, van vrouwen
ἦν δ' ἐγώ	zei ik (ἦν impf. van ἦμι)	θηλύτερος	vrouwelijk, zwak
ἦνεγκον	ik droeg/bracht (aor. van φέρω)	θήρ, θηρός, ὁ	(wild) dier
ἦνέχθην	ik werd gebracht/gedragen (aor. pass. van φέρω)	θηρίον, τό	wild dier, beest
ἦρξα	ik begon, heerste (aor. van ἄρχω)	θνήσκω	sterven, gedood worden
ἦρως, ἦρωος, ὁ	held	θνητός	sterfelijk
ἦσθην	ik verheugde mij (aor. van ἥδομαι)	θνητός, ὁ	sterveling, mens
ἦσθόμην	ik bemerkte (aor. van αἰσθάνομαι)	θός	snel, vlug
ἦσαν	(zij) waren	θρασύς (θρασέος), θρασεῖα, θρασύ (θρασέος)	onverschrokken
ἦσυχία, ἡ	rust	θρόνος, ὁ	troon, (ere)zetel, stoel
ἦσω	ik zal laten gaan, zenden (fut. van ἵημι)	θυγάτηρ, θυγατρός, ἡ	dochter
ἦτοι/ἦ τοι	1. voorwaar, waarlijk, inderdaad 2. = μέν (vaak bij Homerus)	θυμός, ὁ	1. hart, moed, gemoed 2. verlangen 3. woede
ἦτορ, ορος, τό	hart, gemoed	(ἐνὶ) θυμῷ	in zijn/haar hart
ἦττα, ἡ	nederlaag	θύρα, ἡ	deur
ἦττάομαι	overwonnen worden, de nederlaag lijden	θύρσος, ὁ	thyrsos(staf)
ἦττων, ἦττονος	minder	θυσία, ἡ	offer
ἦττον	minder (bijwoord)	θύω	offeren
ἠύρηκα	ik heb gevonden (perf. van εὕρισκω)		
ἠύρον	ik vond (aor. van εὕρισκω)		
ἠχθην	ik werd geleid/gebracht (aor. pass. van ἄγω)		
ἠώς, ἠοῦς, ἡ, acc. ἠῶ	dageraad	I	
Θ		ιάομαι	genezen
θάλαμος, ὁ	kamer: slaapkamer, vrouwenvertrek, schatkamer, voorraadkamer	ιατρός, ὁ	dokter
θάλαττα, ἡ	zee	ιάχω	schreeuwen
θάνατος, ὁ	de dood	ἰδία	privé
θάπτω	begraven	ἰδιος	eigen
θαρρέω	moed hebben, vol vertrouwen zijn	ἰδοῦ	kijk, alsjeblieft
θάρσος, τό	moed	ἰδρύω/ομαι	bouwen, stichten
θάττων, θάπτονος	sneller	ἰέναι	(te) gaan (infinitivus)
θαῦμα, τό	wonder	ἱερεύς, ἱερέως, ὁ	priester
		ἱερόν, τό	heiligheid, tempel
		ἱερός	heilig
		+ gen.	gewijd aan
		ἵζω	(doen) zitten

ἵημι, <i>inf.</i> ἵέναι, <i>aor.</i> ἦκα	zenden, laten gaan	καλέω, <i>fut.</i> καλέω, <i>perf.</i> κέκληκα + 2 <i>acc.</i>	roepen
ικανός	1. voldoende, toereikend 2. geschikt, in staat	κάλλιστος	noemen
ικάνω	bereiken, gekomen zijn	καλλίων, καλλίωνος	mooist, zeer mooi
με πένθος ἰκάνει	verdriet heeft mij bereikt, heeft mij getroffen	κάλλος, κάλλους, τό	mooier, beter schoonheid
ἰκέτης, ὁ	smekeling	καλός	mooi
ἰκόμην	= ἀφικόμην	καλῶς	goed (bijwoord)
ἴκω	bereiken	καλύπτω	bedekken
Ἴλιον, τό	Troje	κάμνω	zich hevig inspanssen, moe worden, ziek zijn
Ἴλιος, ἡ	Ilium, Troje	κάρα, κρατός, τό	hoofd
ἱμάτιον, τό	mantel	<i>acc. ev. ook τὸν/τὴ</i> κράτα	
ἵνα + <i>conj./opt.</i>	opdat, om te	καρδία, ἡ	hart
ἵνα μή + <i>conj./opt.</i>	opdat niet	καρπός, ὁ	vrucht, gewas, opbrengst
ἰππεύς, ἰππέως, ὁ	ruiter	καρτερός	sterk, krachtig
ἰππόδαμος	paarden temmend, paarden bedwingend	κάρτος, τό	kracht, macht
ἵππος, ὁ	paard	κατά, κατ', καθ'	
ἴσος + <i>dat.</i>	gelijk aan	+ <i>gen.</i> + <i>acc.</i>	vanaf . . . naar beneden
ἵσταμαι, <i>aor.</i> ἔστην	gaan staan, blijven staan	κατὰ θυμόν	1. volgens, wat betreft
ἵστημι, <i>aor.</i> ἔστησα	doen staan, neerzetten	κατὰ μοῖραν	2. verspreid over
ἰσχυρός	sterk, krachtig	κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν	in mijn/jouw/zijn hart naar behoren, op de juiste manier in zijn geest en hart
ἰσχύς, ἰσχύος, ἡ	kracht	καταβαίνω	naar beneden gaan, afdalen
ἴσχω	houden, krijgen	καταβάλλω	naar beneden gooien
ἴσως	misschien, waarschijnlijk	κατακτείνω, <i>aor.</i> κατέκτεινα	doden
ἰχθύς, ἰχθύος, ὁ	vis	καταλαμβάνω	1. grijpen, zich meester maken van 2. aantreffen, inhalen
K			
καθαρός	rein, schoon	καταλέγω	opsommen, vertellen
καθέζομαι	gaan zitten, zich neerzetten	καταλείπω	achterlaten
καθεύδω	slapen	κατασκευάζω	voorzien van, bouwen
κάθημαι	zitten	καταστρέφομαι	aan zich onderwerpen
καθίζω	1. doen zitten, neerzetten 2. gaan zitten	καταφρονέω + <i>gen.</i>	minachten
καθίσταμαι, <i>aor.</i> κατέστην	worden, ontstaan, geraken in	κατεργάζομαι	1. bewerken, voltooiën 2. afmaken, doden
καθίστημι + 2 <i>acc.</i>	neerzetten	κατέρχομαι	naar beneden gaan
καί	1. en 2. ook 3. zelfs	κατέχω	in zijn macht hebben, vasthouden, beheersen
καὶ . . . καὶ	zowel . . . als	κάτω	(naar) beneden (bijwoord)
καὶ δὴ καὶ	en óók, en vooral, en in het bijzonder	κάω	in brand steken, ontsteken
καὶ μὴν	1. (ja)zeker 2. en bovendien	κεῖμαι	1. liggen 2. <i>perf. pass.</i> van τίθημι
καὶ ὧς	toch, ondanks alles	κεῖνος (= ἐκεῖνος)	die, hij daarheen
καινός	nieuw	κεῖσε	ik heb geroepen/genoemd (<i>perf.</i> van καλέω)
καίομαι	branden, vlam vatten	κέκληκα	ik bezit (<i>perf.</i> van κτάομαι)
καίπερ + <i>partic.</i>	hoewel	κέκτημαι	bevelen, verzoeken
καιρός, ὁ	juiste tijdstip, beslissende moment	κελεύω	leeg
καίτοι	evenwel, toch	κενός	voordeel
καίω	in brand steken	κέρδος, κέρδους, τό	hoofd, kop
κακά, τά	rampen, ongeluk	κεφαλή, ἡ	bezorgd zijn om
κάκιστος	slechtste, zeer slecht	κήδομαι + <i>gen.</i>	zorg
κακός	slecht	κήδος, εὖος, τό	dood, doodslot
κακῶς πράττω	het slecht maken	κήρ, κηρός, ἡ	hart
		κήρ, κήρος, τό	

μᾶλλον	meer (bijwoord)	μέχρι τοῦδε	tot nu toe
μᾶλλον . . . ἢ	liever . . . dan	μέχρι τούτου	tot daar, tot dan, tot dat moment
μανθάνω, aor. ἔμαθον	leren kennen, begrijpen, vernemen	μή + conj.	1. niet (in hoofdzin bij aansporing)
μάντις, μάντεως, ὁ	ziener, orakelgever	+ conj./opt.	2. opdat niet, om niet te
μαρτυρέω	getuigenis afleggen		1. opdat niet, om niet te
μαρτύς, μάρτυρος, ὁ	getuige		2. dat (na uitdrukkingen van 'vrees')
μάτην	tevergeefs, zonder reden (bijwoord)	μηδέ	1. en niet (alleen in combinatie: μή . . . μηδέ)
μάχη, ἡ	gevecht, strijd		2. ook niet, zelfs niet
μάχομαι	strijden, vechten	μηδεῖς, μηδεμία,	1. niemand, niets (zelfstandig, bij gebiedende wijs, conj. en infinitivus)
μέγα	zeer, erg (bijwoord)	μηδέν	2. geen enkel(e) (bijvoeglijk)
μεγαλήτωρ, ορος	trots, fier	μηδέν	volstrekt niet, geenszins (bijwoord)
μέγαρα, τά	huis, paleis	μηδομαί, aor. ἐμήσατο	bedenken, beramen
μέγαρον, τό	zaal	μηκέτι	niet meer (bij gebiedende wijs, conj. en infinitivus)
μέγας, μεγάλη, μέγα	groot	μηκος, μήκους, τό	lengte
μέγεθος, μεγέθους, τό	grootte	μήλον, τό	schaap, geit, (mv.) klein vee
μέγιστος	grootste, zeer groot	μήν	1. (= μέντοι) maar (vooral na een ontkenning)
μείγνυμι	mengen		2. werkelijk, waarachtig (partikel)
μείζων, μείζονος	groter	μήποτε	nooit (bij gebiedende wijs, conj. en infinitivus)
μειλίχιος	zacht, vriendelijk	μήπω	nog niet
μέλας (μέλανος), μέλαινα, μέλαν (μέλανος)	zwart, donker	μήτε . . . μήτε	noch . . . noch
μέλεα, τά	ledematen	μήτηρ, μητρός, ἡ	moeder
μέλει μοι	het interesseert me, het gaat me ter harte	μηχανάομαι	een middel verzinnen, beramen
μέλλον, μέλλοντος, τό	toekomst	μηχανή, ἡ	werktuig, (hulp)middel, manier
μέλλω + inf.	zullen, op het punt staan	μία	één (vrouwelijk)
μεμαώς, ὄτος	verlangend, vol verlangen	μικρός	klein
μέμφομαι + dat.	verwijten, een uitbrander geven	μιμέομαι	nabootsen
μέν	geeft aan dat er nóg een zin komt; die tweede zin begint met δέ (μέν blijft onvertaald)	μιμνήσκομαι + gen., aor. ἐμνήσθην	zich herinneren
μὲν οὖν	1. welnu, nu (geeft overgang aan naar een ander onderwerp) 2. (soms) nee integendeel, ja nog sterker (geeft correctie aan)	μίμνω (= μένω)	blijven
μένος, τό	(geest)kracht, moed	μίσγω	mengen, (med., pass.) de liefde bedrijven met
μένος Ἡφαίστιοι	de kracht van Hephaestus, de krachtige Hephaestus	μισέω	haten
μέντοι	echter, maar (nooit op de eerste plaats van de zin)	μισθός	loon
μένω, aor. ἔμεινα	wachten(op), blijven	μνήμη, ἡ	1. herinnering, geheugen
μερμηρίζω	overleggen, overwegen	μνηστήρ, ἦρος, ὁ	2. vermelding
μέρος, μέρους, τό	1. deel 2. beurt	μογέω	iemand die een vrouw het hof maakt, vrijer
μέσος	midden-, in het midden (predicatief)	μόγις/μόλις	doorstaan, lijden
μετά, μετ', μεθ' + gen. + dat. + acc.	(samen) met te midden van 1. na 2. naar (uitsluitend bij Homerus)	μοι	met moeite, ternauwernood (aan) mij/me (dat.)
μετὰ ταῦτα	na dit, daarna	μοῖρα, ἡ	1. (aan)deel 2. lot, noodlot
μεταβάλλω	verplaatsen, veranderen	μόλις/μόγις	met moeite, ternauwernood
μεταξύ + gen.	tussen	μόνον	slechts, alleen maar (bijwoord)
μεταπέμπομαι	ontbieden, laten komen	μόνος	alleen
μετάφρων, τό	rug	μου	(van) mij (gen.)
μετέχω + gen.	deel hebben aan, mee doen met	μοῦνος (=μόνος)	alleen
μέτριος	matig, gematigd	μυθέομαι	vertellen, zeggen, meedelen
μέχρι + gen.	tot aan	μῦθος, ὁ	1. verhaal, mythe 2. woord (alleen bij dichters)
μέχρι οὔ	totdat	μύριοι	tienduizend
		μυρίοι	talloze
		μῶν (= μή οὖν) . . . ;	toch niet? (in vraagzinnen)

N		ὁδός, ἡ	weg
ναί	ja	ὀδύρομαι	jammeren, verdriet hebben, huilen
ναίω	(be)wonen	ὄθ'	= ὄτε toen, wanneer
ναῦς, νεώς, ἡ	schip	ὄθεν	vanwaar (betrekk.)
ναύτης, ὁ	zeeman, matroos	ὄθι	waar
νεανίας, ὁ	jongeman	οἶ	waarheen (betrekk.)
νεβρίς, ἴδος, ἡ	hertenvel	οἶα + partic.	omdat
νεκρός, ὁ	lijk, dode	οἶδα (perf.)	ik weet
νέκυσ, υος, ὁ	dode, lijk	+ inf.	kunnen
νέμω, aor. ἐνείμα	verdelen, toedelen	οἶκαδε	naar huis
νέομαι	gaan, komen, terugkeren	οἶκεῖος	eigen, verwant
νέος	1. nieuw	οἶκέτης, ὁ	(in huis dienende) slaaf, bediende
	2. jong	οἶκέω	(be)wonen
νηλεής	meedogeneloos	οἶκημα, τό	kamer
νήπιος	1. onmondig, jong	οἶκία, ἡ	huis
	2. dwaas, onnozel	οἶκοθεν	van huis
νησος, ἡ	eiland	οἶκόνδε	naar huis
νικάω	overwinnen	οἴκοι	thuis
νίκη, ἡ	overwinning	οἶκος, ὁ	1. huis, erf
νοέω	1. waarnemen, bemerken		2. huishouden
	2. denken	οἶμαι	denk ik, volgens mij
νομίζω	menen	οἰμώζω	jammeren
+ 2 acc.	beschouwen als, vinden	οἶνος, ὁ	wijn
νόμος, ὁ	1. gewoonte	οἶα (bijw.)	zoals (bijvoorbeeld)
	2. wet	οἶομαι	menen, vermoeden
νόος, ὁ	geest (= νοῦς)	οἶον	zoals (bijvoorbeeld)
νόσος, ἡ	ziekte	οἶος	alleen
νοστέω	terugkeren	οἶος	zo(danig) als, hoe, wat voor een
νόστιμον ἡμᾶρ	dag van de terugkeer	οἶός τέ εἰμι	in staat zijn, kunnen
νόστος, ὁ	terugkeer	οἶς, οἶος, ὁ/ἡ	schaaρ
νοῦς, ὁ	geest, verstand	οἶσω	ik zal dragen/brengen (fut. van φέρω)
ἐν νοῷ ἔχω	van plan zijn (lett.: in de geest hebben)	οἶτος, ὁ	(nood)lot
νοῦσος, ἡ	ziekte (= ἡ νόσος)	οἴχομαι	weg(gegaan) zijn
νῦν	nu	+ partic.	weg . . . , heen . . .
νύξ, νυκτός, ἡ	nacht	οἶω	geloven, denken, verwachten
τὸ νῶτον	rug	ὀκτώ	acht (telwoord)
		ὀλβιος	rijk, welvend, gelukkig, gezegend
		ὀλβος, ὁ	voorspoed
		ὀλεθρος, ὁ	ondergang, dood
		ὀλίγος	weinig
		ὀλλυμαι, aor. ὠλόμην	omkomen, gedood worden
Ξ			(= ἀπόλλυμαι)
ξεινος	= ξένος	ὄλος	(ge)heel, volledig
ξένος	buitenlands, vreemd	ὀλοφύρομαι	(wee)klagen, jammeren
ξένος, ὁ	1. vreemdeling	ὀμιλέω + dat.	omgaan met, verbonden zijn met
	2. gastvriend	ὄμμα, ὄμματος, τό	oog
ξίφος, ξίφους, τό	zwaard	ὄμνυμι, aor. ὄμοσα	zweren, een eed afleggen
ξύλον, τό	hout, stuk hout, voorwerp van hout	ὀμοῖος + dat.	gelijk aan, gelijkend op
ξύν	= σὺν	ὀμολογέω + dat.	het eens zijn met, instemmen met, aannemen
			op dezelfde plaats, samen, bijeen
O		ὀμοῦ	toch
ὁ/ἡ/τό	1. de/het	ὄμως	droom
	2. (Hom.) hij/zij/het	ὄναρ, ὄνειρατος, τό	droom
ὁ δέ/ἡ δέ/τὸ δέ	hij/zij/het (verwijst terug naar een eerder genoemde persoon/zaak)	ὄνειρος, ὁ	droom
	de een . . . de ander	ὄνομα, τό	naam
ὁ μὲν . . . ὁ δέ	sommigen . . . anderen	ὄνομάζω	noemen
οἱ μὲν . . . οἱ δέ	deze, dit	ὄνος, ὁ/ἡ	ezel(in)
ὅδε, ἦδε, τόδε		ὄξυς (ὄξεος), ὄξεια,	scherp, fel
		ὄξύ (ὄξεος)	

ὅπι	waarlangs, waarheen, waar	οὐδεὶς, οὐδεμία,	1. niemand, niets (zelfstandig)
ὅπισθε(v) + gen.	achter	οὐδέν	2. geen enkel(e) (bijvoeglijk)
ὅπισθεν (bijw.)	later, aan de achterkant	οὐδέν	1. niets (zelfstandig)
ὅπισω	terug		2. helemaal niet (bijwoord)
ὅπλα, τὰ	wapens	οὐδὲν ἄλλο (ἢ)	niets anders (dan)
ὀπίτης, ὁ	zwaargewapende, hopliet	οὐδέποτε	nooit
ὀπόσοι	hoeveel	οὐδέτερος	geen van beide(n)
ὀπόσοις	1. hoe groot, hoeveel	οὐκέτι	niet meer
	2. zo groot als, zoveel als	οὐκουν	duś niet
	= ὀπότε ἄν = ὅταν wanneer	οὐκοῦν;	(dan) niet? toch zeker wel?
ὀπόταν + conj.	wanneer, toen, nu	οὐ μόνον . . . ἀλλὰ καὶ	niet alleen . . . maar ook
ὀπότε (+ opt.)	wie van beide(n) (onbepaald betrekk. vnw.)	οὐν	1. dan, nu (als een verhaal verder gaat)
ὀπότερος	waar (ook maar)		2. dus (in conclusie)
ὀπου	opdat, om te, hoe	οὐνεκα	1. omdat
ὀπως + conj./opt.	opdat niet, om niet te	gen. + οὐνεκα	2. terwille van, wegens om
ὀπως μή + conj./opt.	zien	οὐποτε	nooit
ὀράω, imperf. ἑώραω,		οὐπω	nog niet
aor. εἶδον,		οὐρανός, ὁ	hemel
fut. ὄψομαι,		οὐτάζω	verwonden, slaan, treffen
perf. ἑώρακα		οὐτάω	verwonden, slaan, treffen
ὀργή, ἡ	toorn, drift	οὐτέ . . . οὐτέ	noch . . . noch
ὀργια, τὰ	riten, (mysteriën)feest	οὐτίς/οὐ . . . τίς	niemand, geen, (onz.) niets
ὀργίζομαι + dat.	boos worden/zijn op	οὐτός, αὐτή, τοῦτο	die/deze, dat/dit, hij/zij/het
ὀρθός	1. recht op	mv. οὐτοι/αὐται,	die/deze, zij
	2. juist	ταῦτα	
ὀρκος, ὁ	eed	οὐτω(ς)	zo, op die manier (bijwoord)
ὀρμάομαι	1. zich in beweging zetten	οὐχ	niet
	2. aanvallen	οὐχί	niet
ὀρνις, ὀρνιθος, ἡ	vogel	ὀφείλω + acc.	verschuldigd zijn
ὀρνυμαι	snellen, zich (haastig) bewegen	+ inf.	verplicht zijn te
ὀρνυμι, aor. ὤρσα	doen ontstaan, veroorzaken	ὀφθαλμός, ὁ	oog
ὀρος, ὄρους, τό	berg	ὄφρα + conj./opt.	opdat, om
ὄρος, ὁ	grens	ὀφρύς, ὕος, ἡ	wenkbrauw
ὄς, ἡ, ὄ	1. die/dat (betrekk. vnw.)	ὄψ, ὀπός, ἡ	stem
	2. (met ingesloten antecedent) wie, wat	ὄψις, ὄψεως, ἡ	het zien, aanblik
ὄσιος	godsdienstig, vroom	ὄψομαι	ik zal zien (fut. van ὀράω)
ὄσον . . . , τοσοῦτο	zoveel als . . . , zóveel/zózeer als		
ὄσος	zo groot/zoveel als		
(πάντα) ὄσα	alles wat		
(πάντες) ὄσοι	zovelen als, allen die		
ὄσπερ, ἤπερ, ὄπερ	(precies) diegene die/datgene wat		
ὄσσε, τῷ (dualis)	ogen		
ὄστέον, τό	been, bot		
ὄστις, ἤτις, ὄ τι	1. (iemand) die, wie ook maar (meestal vertalen als ὅς)		
	2. wie, welke (in afhankelijke vraagzin)		
ὅταν (= ὅτε ἄν)	wanneer		
+ conj.			
ὅτε	toen, wanneer (voegwoord)		
ὅτι	1. dat (voegwoord)		
	2. omdat		
ὄτρύνω	aansporen		
οὐ	waar (betrekk. vnw.)		
οὐ, οὐκ, οὐχ	niet		
οὐ τι	volstrekt niet, geenszins		
οὐδαμοῦ	nergens		
οὐδαμῶς	op geen enkele manier, beslist niet,		
	helemaal niet		
οὐδέ	en niet, ook niet, zelfs niet		
		Π	
		πάθος, πάθους, τό	(wat iemand overkomt: πάσχω)
			1. lot, ongeluk
			2. gewaarwording, ervaring
		παιδεύω	opvoeden, opleiden
		παιδικά, τὰ	lieveling, geliefde
		παῖς, παιδός, ὁ	1. kind (zoon, dochter)
			2. slaaf
		πάλαι	lang geleden, vroeger, allang (bijwoord)
		παλαιός	oud, (van) vroeger
		πάλιν	weer, terug (bijwoord)
		πανταχόθεν	van alle kanten (bijwoord)
		πανταχοῦ	overal (bijwoord)
		πάντες, πάντων	alle(n)
		παντοῖος	allerlei
		πάντως	geheel en al, volkomen (bijwoord)
		πάνυ	volkomen, heel, erg, zeer (bijwoord)
		πάνυ γε	zeker
		πάνυ μὲν οὐν	zeer zeker

παρά, παρ' + gen. + dat. + acc.	van (de kant van) bij, naast 1. naar (bij personen) 2. langs 3. in strijd met	πέπονθα	ik heb geleden/doorstaan (perf. van πάσχω)
παραγγέλλω	een bericht doorgeven, aansporen, bevelen	πέπτωκα περ	ik ben gevallen (perf. van πίπτω) 1. zeer, juist, precies (versterkt/benadrukt het voorafgaande woord) 2. (na partic.) hoewel, ook al
παραγίγνομαι	komen bij	πέρθω	om, over
παραδίδομι	overhandigen	περί + gen. + dat.	1. (van plaats) om . . . heen 2. om, over
παραινέω + dat.	aansporen	+ acc.	1. (rond)om, in de buurt van 2. met betrekking tot
παρακαλέω	erbij roepen, ontbieden, vermanen	περικλυτός	zeer beroemd
παρακελεύομαι + dat.	aansporen	περίφρων Πηνελόπεια	de zeer verstandige Penelope
παρασκευάζω	klaarmaken, gereed maken	πέτρα/πέτρη, ή	rots
παρατίθημι	erbij leggen	πεύσομαι	ik zal vernemen/informereren/vragen (fut. van πυνθάνομαι)
παρειά, ή	wang	πέφυκα	ik ben (van aard) (perf. van φύομαι)
πάρεμι, inf. παρείναι	aanwezig zijn, voorhanden zijn	πη	ergens langs/heen, op een of andere manier (bijwoord)
παρέζω	ik zal verschaffen/bieden (fut. van παρέχω)	πη;	waarlangs?, waarheen?, hoe?
πάρεστι(v)	het is mogelijk, het is geoorloofd	Πηλεΐων, ωνος	de zoon van Peleus
παρέχω,	verschaffen, bieden, geven	Πηληϊάδης, -εω	zoon van Peleus
αορ. παρέσχον		πήμα, ατος, τό	leed, ellende, ongeluk
παρθένος, ή	meisje	πίμπλημι + gen.	vullen (met)
παρίημι, inf. παρείναι	1. voorbij laten gaan, laten schieten 2. toelaten	πίνω, αορ. έπιον	drinken
παρίσταμαι + dat.	naast . . . gaan staan, bijstaan, helpen	πίπτω, αορ. έπεσον	vallen
παρόντες, οί	aanwezigen	πιστεύω + dat.	1. vertrouwen op 2. geloven
πάρος (bijw.)	eerder, ervoor	πιστός	trouw, betrouwbaar
πάς (παντός), πᾶσα	1. geheel 2. ieder	πλείστος	meeste(n), zeer vele(n)
(πάσης), πᾶν		πλείων (πλείονος)/	meer
(παντός)		πλέων (πλέονος)	meer (bijwoord)
meervoud		πλέων	varen
πάσχω, αορ. έπαθον,	1. lijden, te verduren hebben	πλέω, αορ. έπλευσα	slag, klap
fut. πείσομαι,	2. ondervinden, ervaren	πληγή, ή	menigte, hoeveelheid
perf. πέπονθα		πλήθος, πλήθους, τό	behalve
πατήρ, πατρός, ό	vader	πλήν + gen.	vol met
πάτριος	(voor)vaderlijk, traditioneel	πλήρης, πλήρους	
πατρίς, πατρίδος, ή	vaderland	+ gen.	
πατρίς γαία, ή	vaderland	πληρώω + gen.	vullen met
πατρῶος	van de (voor)vader(en) geërfd	πλησίον + gen.	dichtbij
παύομαι + gen.	ophouden (met), stoppen	πλησίος	dichtbij (bijv. nw.)
παύω	(doen) stoppen, (doen) ophouden	πλήττω	slaan
πεδίον, τό	vlakke	πλοῖον, τό	schip
πεζός	te voet	πλοῦς, ό	vaart, (zee)reis
πείθομαι, + dat.,	gehoorzamen, geloven	πλούσιος, (ό)	(de) rijk(e)
αορ. έπιθόμην		πλούτος, ό	rijkdom
πείθω	overtuigen, overreden	ποδώκης, εος	snelvoetig
πειράομαι	proberen	πόθεν;	waarvandaan?
πείσομαι	1. ik zal lijden/ondergaan (fut. van πάσχω) 2. ik zal gehoorzamen (fut. van πείθομαι)	ποθεν	ergens vandaan
πέλομαι	worden, gebeuren, (blijken te) zijn	ποῖ;	waarheen?
πέλω	worden, gebeuren, (blijken te) zijn	ποι	ergens heen
πέμπτος	vijfde	ποιέω	1. doen 2. maken
πέμπω	sturen, zenden	+ 2 acc.	iemand iets aandoen, maken tot
πένθος, τό	verdriet, leed	ποιητής, ό	dichter
πέντε	vijf (telwoord)	ποικιλομήτης	rijk aan listen
πέπλος, ό	peplos, kleding, gewaad	ποῖος;	hoedanig?, wat voor?
πέποιθα	ik vertrouw (perf. van πείθομαι)	πολεμέω	oorlog voeren

πολέμιος	vijandig	πρέσβυς, πρέσβεος, ὁ	oude man
πολέμιος, ὁ	vijand	πρεσβύτερος	ouder
πόλεμος, ὁ	oorlog	πρίν + inf./A.c.I./ pers.vorm	voordat
πόλις, πόλεως, ἡ	stad	πρίν	vroeger, tevoren (bijwoord)
πολιτεία, ἡ	1. staat, samenleving 2. staatsvorm	πρό + gen.	voor
πολίτης, ὁ	burger	πρὸ τούτου	voordien, daarvoor
πολλάκις (bijw.)	vaak, dikwijls	προβαίνω	voortgaan, naar voren gaan
πολλοί, οἱ	de meeste(n)	προδίδωμι	verraden, in de steek laten
πολλῶ μάλλον	veel meer (bijwoord)	προθυμία, ἡ	bereidheid, ijver, enthousiasme
πολύ/πολλῶ		πρόθυμος (z uitg.)	bereidwillig, graag, enthousiast (predicatief)
+ compar.	veel	πρός + gen.	van de kant van, door (bij passiva)
+ superlat.	verreweg	+ dat.	bij
πολύμητις	schrandler, slim	+ acc.	naar, tegen
πολυμήχανος	vindingrijk	πρὸς ταῦτα	met het oog hierop, in reactie hierop
πολύς, πολλή, πολύ	veel	πρὸς τί;	met het oog waarop?
πολύτλας	die veel verdragen heeft	πρὸς τούτοις	bovendien (lett. bij die dingen)
πολύτροπος	slim, vindingrijk; veel gezworven hebbend	προσαυδάω + acc.	toespreken, spreken tot
πολύφρων, ονος	schrandler, verstandig	προσέειπεν + acc.	hij sprak tot
πονέω	zich inspanssen, zwoegen	προσέρχομαι + dat.	naderen
πονηρός	slecht	προσέχω τὸν νοῦν	zijn aandacht richten op, letten op, aandacht hebben voor
πόνος, ὁ	1. inspanning, moeite, werk 2. pijn, nood	+ dat.	het past mij, het komt mij toe
πόντος, ὁ	zee	προσῆκει μοι	1. (van plaats) aan de voorkant, van voren
πορεύομαι	gaan, reizen	πρόσθε(v)	2. (van tijd) van tevoren, vroeger
πόρον	(aor.) verschaffen, verlenen, geven		1. neervallen voor
πόρρω	1. ver 2. vooruit, verder	προσπίπτω	2. overvallen, aanvallen, overkomen
πόσις, ιος, ὁ	echtgenoot	προστίθηναι	toevoegen
πόσοι;	hoeveel?	πρόσφημι + acc.	spreken tot
πόσος;	1. hoe groot? (bij niet-telbaar) 2. hoeveel? (bij telbaar)	πρόσω	voorwaarts, verder
ποταμός, ὁ	rivier	πρόσωπον, τό	gezicht
πότε;	wanneer	πρότερον	eerder (bijwoord)
ποτέ	eens, ooit, soms	πρότερος	eerder, vroeger (bijw.nw.)
πότερον . . . ἢ	(of) . . . of (in een vraagzin)	προτί	= πρός
πότερος;	wie van beide(n)?	πρῶτα (μέν)	eerst (bijwoord), in de eerste plaats
ποτί	= πρός	πρῶτον μὲν . . .	eerst . . . daarna
πότιμον ἐπέσπον	noodlot bereiken, sterven	ἔπειτα δέ	
πότινα	1. (zelfst. nw.) meesteres, heerseres 2. (bijv. nw.) machtige, eerbiedwaardige waar?	πρῶτον	eerst (bijwoord), in de eerste plaats, in het begin
ποῦ;	1. ergens	πρῶτος	eerste
που	2. denk ik, misschien	πτερόεις, εντος	gevelegeld, gevederd
πούς, ποδός, ὁ	voet	πυκ(τ)νός	1. dicht(opeen), stevig, talrijk 2. schrandler, slim, wijs
πράγμα, πράγματα, τό	1. daad 2. zaak	πύλη, ἡ	poort
πράγματα,	1. moeijikheden	πυνθάνομαι,	1. informeren, vragen
πραγμάτων, τά	2. politiek, macht	aor. ἐπυθόμην,	2. vernemen
πράξις, πράξεως, ἡ	handeling, daad, onderneming	fut. πεύσομαι	vuur
πράττω,	handelen, doen, verrichten	πῦρ, πυρός, τό	hoe?
perf. πέπραχα/ πέπραγα,		πῶς;	op de een of andere manier, enigszins
perf. pass. πέπραγμα		πως	
εὐ πράττω	het goed maken/hebben		
πρέπει + dat.	het past, het is gepast	P	
πρέσβεις,	gezanten	ράδιος	gemakkelijk
πρεσβέων, οἱ		ράδιως	gemakkelijk, met gemak (bijwoord)

ρέζω, aor. ἔρεξα	1. doen, verrichten 2. offeren	στέλλω, aor. ἔστειλα	1. gereed maken 2. zenden
ρέϊα	gemakkelijk	στεναχίζω	zuchten, kreunen
ρέω	stromen	στενάχω	zuchten, kreunen
ρήγνυμι	breken, doorscheuren	στερίσκω + gen.	beroven van
ρήϊδιως	= ῥαδίως	στέφανος, ὁ	krans
ρίπτω	werpen	στήλη, ἡ	zuil, grafsteen
ῥόή	stroom (van een rivier)	στήθος, εὖρος, τό	borst
		στολή, ἡ	kleding(stuk)
		στόλος, ὁ	expeditie, reis, tocht
Σ		στόμα, στόματος, τό	mond
σαόω	redden	στρατεία, ἡ	veldtocht, expeditie
σαφής, σαφοῦς	duidelijk	στρατεύομαι	een veldtocht ondernemen
σέ, σε	jou, je (acc. enkelv.)	στρατεύω	een veldtocht ondernemen, optrekken
σεαυτόν, σεαυτήν	jezelf (acc. enk.)	στρατηγός, ὁ	legeraanvoerder
σέβομαι	ontzag hebben voor, vereren	στρατιά, ἡ	leger
σέθεν	= σοῦ	στρατιώτης, ὁ	soldaat
σεμνός	eerbiedwaardig, indrukwekkend	στρατόπεδον, τό	legerplaats, kamp
σήμα, σήματος, τό	1. teken 2. graf(teken)	στρατός, ὁ	leger
σημαίνω	(door een teken) duidelijk maken, betekenen	στρέφομαι	zich draaien, zich omkeren
σημεῖον, τό	teken	στρέφω	draaien, wenden, keren
σιγάω	zwijgen, verzwijgen	σύ	jij, u
σιγή, ἡ	het zwijgen, stilte	συβώτης, ὁ	zwijnenhoeder
σίδηρος, ὁ	ijzer, ijzeren voorwerp	συγγενής, συγγενοῦς	verwant
σίτος, ὁ (mv. τὰ σίτα)	graan, brood, voedsel, eten	συγγενής,	de verwant, het familielid
σκέλος, σκέλους, τό	been	συγγενοῦς, ὁ	
σκέψομαι	ik zal bekijken/letten op (fut. van σκοπέω)	συλλαμβάνω	1. (vast)grijpen 2. samenvatten, begrijpen zich verzamelen
σκηνή, ἡ	tent, hut	συλλέγομαι,	
σκιά, ἡ	schaduw, schim	aor. συνελέγην	
σκοπέω	bekijken, letten op	συλλέγω	verzamelen
σμερδαλέος	vreselijk, verschrikkelijk	συμβαίνει + A.c.I.	het gebeurt dat, het geval wil dat
σ μικρός	klein	συμβάλλω	1. bijeenbrengen 2. vergelijken, vermoeden
σοί, σοί	voor jou (dat. ev.)	συμβουλεύω	raad geven, aanraden
σός, σή, σόν	jouw (bezit. vnmv.)	συμμαχία, ἡ	bondgenootschap
σοφία, ἡ	1. wijsheid 2. slimheid	σύμμαχος, ὁ	bondgenoot
σοφός	1. verstandig, wijs 2. slim	συμφέρει	het is nuttig, het is voordelig
Σπαρτιάτης, ὁ	Spartaan	συμφορά, ἡ	1. gebeurtenis 2. ongeluk, tegenspoed
σπάω	trekken	σύν + dat.	met, in gezelschap van, met behulp van
σπείρω, aor. ἔσπειρα	zaaien	σύνειμι, inf. συνείναι	samen zijn met, omgaan met (ook seksueel)
σπένδω	plengen, een plengoffer brengen	+ dat.	
σπέος, τό	grot	συνέρχομαι,	samenkomen
σπεύδω	1. zich haasten 2. zich inspannen, streven naar	aor. συνήλθον	
σπονδαί, αἱ	wapenstilstand, verdrag	συνίημι, inf. συνίεναι	begrijpen
σπουδαῖος	haastig, ijverig, ernstig, belangrijk	σύνοιδα ἔμμαντῶ	ik ben mij ervan bewust dat ik
σπουδή, ἡ	1. serieuze inspanning, moeite 2. haast	+ partic.	
σπουδή	1. haastig, met moeite 2. met opzet	σφάλλομαι + gen.	zich vergissen in
στάδιον, τό	lengtemaat (ca. 192 m.), renbaan	σφάλλω, aor. ἔσφηλα	doen wankelen, op het verkeerde spoor zitten
στάσις, στάσεως, ἡ	opstand, (partij)strijd	σφεας	hen (= αὐτοῦς)
στείχω	gaan	σφόδρα	hevig, erg (bijwoord)
στέλλομαι	op expeditie gaan, reizen	σχεδόν	1. (+ gen.) dichtbij 2. bijna
		σχέτλιος	hardvochtig, wreed
		σχίσω	ik zal hebben (fut. van ἔχω)

σχολή, ἡ	vrije tijd	τῆδε	hierlangs, op deze manier
σώζω	redden	τί . . . ;	1. wat?
σῶμα, σώματος, τό	lichaam		2. waarom?
σωτήρ, σωτήρος, ὁ	redder	τι (zonder accent)	1. iets
σωτηρία, ἡ	behoud, redding		2. een of ander (τι staat nooit op de eerste plaats van de zin)
σωφροσύνη, ἡ	gezond verstand, wijsheid, zelfbeheersing, ingetogenheid	τί δε;	en verder? en wat zeg je van? hoe zit het met?
σώφρων, σόφρονος	verstandig	τίθιμι, aor. ἔθηκα	plaatsen, (neer)zetten, (neer)leggen
σώω	redden	+ 2 acc.	maken tot
		τίκτω, aor. ἔτεκον	baren, ter wereld brengen, voortbrengen
			eren
		τιμάω, aor. ἐτίμησα	eer, eerbewijs, aanzien, ambt
		τιμή, ἡ	zich wreken op, straffen
		τιμωρέομαι + acc.	1. helpen
		τιμωρέω + dat.	2. wreken
		τιμωρία, ἡ	1. wraak, straf
			2. hulp
		τίνες (gen. τίνων);	1. wie? (meervoud)
			2. welk(e)? (meervoud, bijvoeglijk gebruikt)
		τίνομαι	doen boeten, zich wreken op, straffen
		τίνω	boeten, betalen
		τίς, τίνος;	1. wie? (zelfstandig)
			2. welk(e)? (bijvoeglijk)
		τις (zonder accent)	1. iemand (zelfstandig)
			2. een of ander(e) (bijvoeglijk) (τις staat nooit op de eerste plaats van de zin)
		τιτρώσκω	verwonden
		τίω	eren
		τλήμων (2)	ellendig, rampzalig
		τμήμα, τό	sneede, wond
		Τμῶλος, ὁ	Tmolus(gebergte)
		τὸ μὲν . . . τὸ δέ	het een . . . het ander
		τόδε	dit (onz. enk. nom. + acc.)
		τοῖ	1. let wel
			2. benadrukt het woord waar het achter staat
		τοῖνον	3. = σοῖ (bij Homerus)
		τοιόσδε, τοιάδε,	welnu, dus
		τοιόνδε	zodanig, dergelijk
		τοιούτος, τοιαύτη,	dergelijk, zodanig, zo'n, van dien aard
		τοιούτο	
		τοῖχος, ὁ	muur (van een gebouw)
		τόλμα, ἡ	1. durf, brutaliteit
			2. onderneming, waagstuk
		τολμάω	durven
		τόξον, τό	boog
		τόπος, ὁ	plaats
		τοσόσδε, τοσήδε,	zo groot, zoveel
		τοσόνδε	
		τοσοῦτο . . . , ὅσον	zo groot/zoveel . . . , als
		τοσοῦτος, τοσαύτη,	zo groot, zoveel
		τοσοῦτο	
		τότε	dan, toen (bijwoord)
		τότε μὲν . . . τότε δέ	nu eens . . . dan weer
		τοῦνεκα	daarom
		τοῦτο	dit, dat (onz. enk., nom. + acc.)
T			
τάλας, vrl. τάλαινα	ongelukkig, ellendig		
τάμνω, aor. ἔταμνω	snijden		
τάξις, τάξεως, ἡ	opstelling, slagorde, slaglinie		
ταράττω	in beroering brengen, onrustig maken		
τάττω	1. opstellen, ordenen		
	2. (in een functie) aanstellen		
ταῦτα	dit, dat (onz. mv. nom. + acc.)		
ταύτη	daarlangs, op die manier		
τάφος, ὁ	graf		
τάχα	snel, spoedig (bijwoord)		
τάχιστος	het snelst, zeer snel		
τάχος, τάχους, τό	snelheid		
ταχύς, (ταχέος),	snel		
ταχεῖα, ταχύ			
(ταχέος)			
. . . τε	en . . .		
. . . τε καὶ . . .	en (verbindt twee woord(groep)en nauw met elkaar)		
τε . . . τε	. . . en (nauwere verbinding dan . . . καὶ of τε . . . καὶ)		
τέθνηκα	ik ben dood (perf. van ἀποθνήσκω)		
τείνω, aor. ἔτεινα	spannen, strekken		
τείχος, τείχους, τό	muur (van een stad)		
τεκμήριον, τό	teken, bewijs		
τέκνον, τό	kind		
τέκος, εὐς, τό	kind		
τελετή, ἡ	inwijdingsfeest, ritueel		
τελευτάω	1. eindigen		
	2. sterven		
τελευτή, ἡ	einde		
τελέω, fut. τελέω	tot stand brengen, voltooiën		
τέλος, τέλους, τό	1. vervulling, voltooiing		
	2. einde, doel		
	3. (als bijwoord) tenslotte		
τέμνω, aor. ἔτεμνω	snijden		
τέρπομαι + gen. of dat.	genieten van, zich vermaken (met), zijn hart ophalen (aan)		
τέταρτος	vierde		
τέτταρες	vier (telwoord)		
τεύξομαι	ik zal krijgen/treffen (fut. van τυγχάνω)		
τεύχω	1. maken, vervaardigen, bouwen		
	2. teweegbrengen, veroorzaken		
τέχνη, ἡ	kunst, vakbekwaamheid, vaardigheid		

τοῦτο μὲν . . . τοῦτο δέ	enerzijds . . . anderzijds, deels . . . deels	ὑπνος, ὁ ὑπό, ὑπ', ὑφ' + gen. + dat. + acc.	slaap door (toedoen van), ten gevolge van onder, aan de voet van onder
τραγωδία, ἡ τράπεζα, ἡ	tragedie, treurspel tafel	ὑπολαμβάνω, aor. ὑπέλαβον	1. antwoorden 2. opvatten, aannemen
τραῦμα, τραύματος, τό τραχύς (τραχέος), τραχεῖα, τραχύ (τραχέος)	wond rotsachtig, ruw	ὑποπτεύω	vermoeden, verdenken, argwaan koesteren
τρεῖς, τρία τρέπομαι, aor. ἐτραπόμην, aor. pass. ἐτράπην	drie (telwoord) 1. zich wenden 2. overgaan tot 3. op de vlucht slaan	ὑποσχίσομαι ὑστατος ὑστερον ὑστερος	ik zal beloven (fut. van ὑπισχνέομαι) achterst, laatst later (bijwoord) later(e)
τρέπω, aor. ἔτραπον τρέφω, aor. ἔθρεψα	wenden, keren 1. voeden 2. opvoeden	ὑφίσταμαι ὑφορβός, ὁ ὑψηλός	beloven wijnenhoeder hoog
τρέχω, aor. ἔδραμον τρία	rennen drie (onz. nom./acc. meerv.)	Φ	
τριάκοντα τρίτος	dertig (woordt niet verbogen) derde	φαίδιμος Φαιήκες, ἡκων, οἱ	schitterend, stralend Phaeaken
Τροίη, ἡ τρόπος, ὁ Τρωαί, αἱ Τρώες, Τρώων, οἱ	Troje (land en stad) wijze, manier Trojaanse vrouwen Trojanen	φαίνομαι, aor. ἐφάνην, fut. φανούμαι/ φανήσομαι perf. πέφηνα + inf. + partic.	verschijnen schijnen te blijken te
τυγχάνω, aor. ἔτυχον + partic. + gen.	toevallig . . . krijgen, treffen	φαίνω, aor. ἔφηνα φάμην φάναι φανερός φάος, τό φάρμακον, τό	tonen, laten zien ik zei (aor. van φημί) (te) zeggen (inf. van φημί) goed zichtbaar, duidelijk licht 1. kruid 2. geneesmiddel 3. vergif zwaard
τύπτω τύραννος, ὁ τύχη, ἡ τό	slaan alleenheerser, tiran lot dualisvorm van 1. het lidwoord 'zij beiden' 2. betrekkelijk vnv.	φάσγανον, τό φασί(v) φαῦλος φέρω, aor. ἤνεγκον, fut. οἴσω φεύγω, aor. ἔφυγον (+ acc.) φημί οὐ φημι φθάνω + acc. + partic. φθέγγομαι φθίνομαι φθίνω φθονέω + dat. φθόνος, ὁ φιλέω + inf. φιλία, ἡ	zich zeggen slecht 1. dragen, brengen 2. verdragen vluchten (voor) zeggen 1. nee zeggen, weigeren 2. zeggen dat niet, ontkennen iemand passeren, iemand voor zijn, eerder zijn dan voor . . . , eerder . . . geluid geven, zijn stem laten horen kwijnen, omkomen 1. te gronde richten, doden (trans.) 2. kwijnen, omkomen (intrans.) jaloeers zijn op, benijden afgunst, jaloezie houden van ervan houden te, gewoon zijn te liefde, vriendschap, affectie
Υ			
ὑβρίζω ὑβρις, ὕβρεως, ἡ ὑγίεια, ἡ ὑγιής, ὑγιούς ὑδωρ, ὑδατος, τό ὑῖες Ἀχαιῶν υἱός, ὁ ὑλη, ἡ ὑμεῖς, ὑμῶν, ὑμῖν, ὑμᾶς ὑμέτερος ὑός ὑπάρχω	overmoedig handelen, mishandelen overmoed, arrogantie gezondheid gezond water zonen van de Grieken zoon hout, bos jullie (nom., gen., dat., acc.) jullie (bezit. vnv.) = υἱός 1. beginnen 2. reeds ter beschikking staan, er reeds zijn	1. boven 2. ter verdediging/bescherming van 3. over, wat betreft in strijd met het lot ergens overheen gaan, overtreffen (ook med.) beloven	
ὑπέρ + gen.			
ὑπέρ μοῖραν ὑπερβάλλω			
ὑπισχνέομαι, aor. ὑπεσχόμην			

φίλος	1. geliefd, dierbaar 2. (vaak bij Hom.) mijn/jouw/zijn (eigen) (bezitt. vnm.)
φίλος, ὁ φιλοσοφέω	vriend, dierbare streven/zoeken naar wijsheid, van wijsheid houden
φιλοσοφία, ἡ φιλόσοφος, ὁ φιλότης, ἡτος, ἡ φίλτατος φοβέομαι φοβερὸς φόβος, ὁ φοιτάω φονεύς, φονέω, ὁ φονεύω φόνος, ὁ φορέω φράζομαι φράζω φρενές, ὦν, αἶ (ἐνὶ) φρεσίν φρήν, φρενός, ἡ φρονέω	wijsbegeerte, filosofie wijsgeer, filosoof vriendschap, liefde liefste, zeer geliefd bang zijn (voor), vrezen angstaanjagend angst, vrees (geregeld) gaan, komen moordenaar vermoorden moord (regelmatig) dragen, brengen waarnemen, overwegen tonen, te kennen geven geest, hart in zijn/haar hart geest, hart, verstand 1. denken 2. verstandig zijn verstandig zich bekommeren om, bezorgd zijn voor
φρόνιμος φροντίζω + gen.	verstandig zich bekommeren om, bezorgd zijn voor
φροντίς, φροντίδος, ἡ φυγάς, φυγάδος, ὁ φυγή, ἡ φυλακή, ἡ φύλαξ, φύλακος, ὁ φυλάττομαι φυλάττω φύλοπις, ἰδος, ἡ φύομαι, aor. ἔφυν perf. πέφυκα φύσις, φύσεως, ἡ φύσει φύω φωνέω φωνή, ἡ φῶς, φωτός, τό φῶς, φωτός, ὁ	zorg vluchteling, balling, verbannene vlucht bewaking, wacht wachter, bewaker oppassen voor bewaken strijdgewoel, strijd groeien, aor./perf.: (van aard) zijn
φύσις, φύσεως, ἡ φύσει	natuur, aard van nature
φύω	doen groeien
φωνέω	stem verheffen, spreken
φωνή, ἡ	stem
φῶς, φωτός, τό	licht
φῶς, φωτός, ὁ	man, mens

X

χαίρε(τε) χαίρω, aor. ἐχάρην, fut. χαίρήσω + dat. χαλεπός χαλκός, ὁ χαλκοῦς χαρίζομαι χάριν + gen. χάρις, χάριτος, ἡ	gegroet blij zijn blij zijn met, zich verheugen over lastig, moeilijk brons, koper bronzen, koperen een plezier doen wegens, terwille van 1. charme, schoonheid 2. gunst, dank
--	---

χειμών, χειμῶνος, ὁ χεῖρ, χειρός, ἡ (dat. mv. χερσί(ν)/ χέροι(ν)) χέω, aor. ἔχε(ν)α χθών, χθονός, ἡ χίλιοι χλωρός χολόομαι χόλος, ὁ χορεύω χορός, ὁ χρῆ + inf./A.c.I. χρηίζω + gen.	winter, storm hand, arm gieten, vergieten, storten aarde, grond, land duizend (telwoord) groen, vaal woedend/boos worden woede, toorn dansen dans, koor het is nodig, het moet 1. nodig hebben, verlangen 2. vragen om
--	--

χρῆμα, χρήματος, τό χρήματα, χρημάτων, τά	zaak, ding bezit(tingen), geld
---	-----------------------------------

χρήομαι + dat. χρήσιμος χρηστός χρίω χρόνος, ὁ χρυσός, ὁ χρυσοῦς χρῶς, χρωτός, ὁ χῶομαι	gebruiken, omgaan met bruikbaar, nuttig, goed goed, deugdelijk insmeren, zalven tijd goud gouden huid, lichaam boos zijn, onttemd zijn, toornig zijn
---	---

χώρα, ἡ χωρέω	land, streek, plaats 1. gaan 2. wijken
------------------	--

χωρίον, τό χωρίς + gen. χῶρος, ὁ	plaats, terrein apart van, zonder terrein, plaats
--	---

Ψ

ψευδής, ψευδοῦς ψεύδομαι ψεύδος, ψεύδους, τό ψεύδω ψυχή, ἡ ψυχρός	leugenachtig liegen leugen bedriegen 1. ziel, geest, schim 2. leven koud
--	--

Ω

ᾠδε ᾠθέω ᾠκα (bijw.) ᾠκός, ᾠκείη, ᾠκύ ᾠμος, ὁ ᾠμοσα ᾠν, οὔσα, ᾠν ᾠρα, ἡ ᾠς/ᾠς	zo, als volgt stoten, duwen snel snel schouder ik heb gezworen (aor. van ᾠμνυμι) zijnde (participium praesens van εἰμί zijn) seizoen, tijd van de dag zó
---	---

ὡς	1. hoe, (zo)als 2. dat (bij werkwoorden van zeggen) 3. toen, nadat (voegwoord)	ὡς φάτο ὡσαύτως ὥσπερ ὥστε + persoonsvorm	zo sprak hij/zij op dezelfde wijze, evenzo (bijwoord) zoals
+ conj./opt. + partic.	opdat, om te overwegende dat, omdat (volgens de mening van het subject)	+ A.c.I./inf. ὠφέλῳ + acc. ὠφέλιμος (z uitg.) (εἶθ' / ὡς) ὠφέλον + inf.	1. zodat 2. zodoende, dus (leidt hoofdzin in) zodat (drukt mogelijk gevolg uit) helpen, een dienst bewijzen nuttig
+ partic. fut. + superlativus ὡς ἔπος εἶπεῖν ὡς τάχιστα	om te zo . . . mogelijk om zo te zeggen	ὠφθην	had ik maar, was ik maar (eig. ik had moeten) (onvervulbaar geachte wens) ik werd gezien (aor. pass. van ὀράω)
ὡς τε	1. zo snel mogelijk 2. zodra als (voegwoord) (zo)als		